

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

عربی، زبان قرآن (۱)

رشته های ریاضی و فیزیک - علوم تجربی

پایه دهم

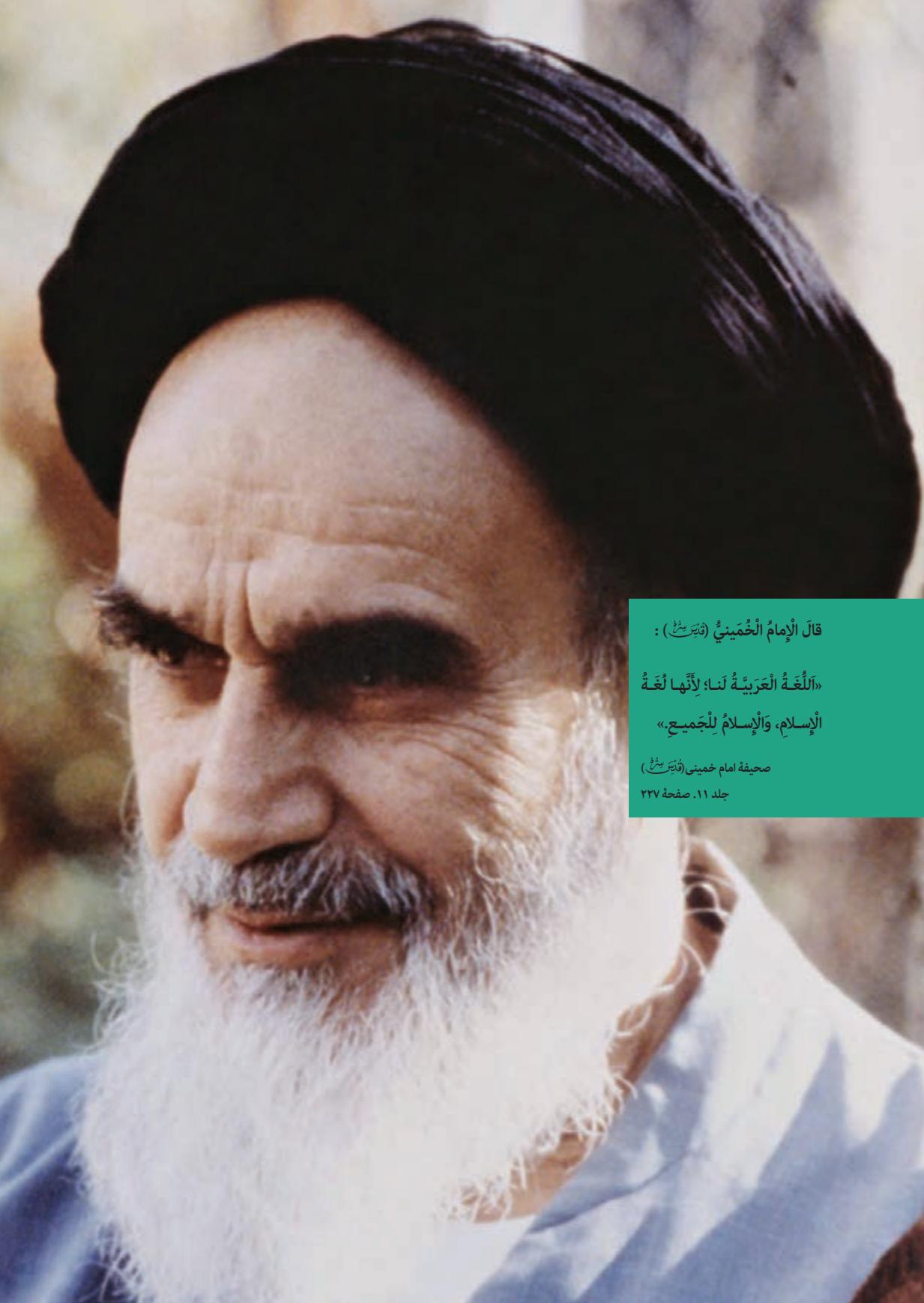
دوره دوم متوسطه

وزارت آموزش و پرورش سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

- نام کتاب: عربی، زبان قرآن (۱) - پایه دهم دوره دوم متوسطه - ۱۱۰۲۰۶
- پدیدآورنده: سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی
- مدیریت برنامه‌ریزی درسی و تألیف: دفتر تألیف کتاب‌های درسی عمومی و متوسطه نظری
- شناسه افزوده برنامه‌ریزی و تألیف: حبیب تقواویی، علی جان‌بزرگی، حسن حیدری، سیّد‌محمد دلبری، سیّد‌مهدی سیف و فاطمه یوسف‌نژاد (اعضای شورای برنامه‌ریزی)
- عادل اشکبوس، محی‌الدین بهرام محمدیان، علی چراغی، ابازد عباچی و حمید محمدی (اعضای گروه تألیف) - عادل اشکبوس (سرگروه تألیف) - سیداکبر میرجعفری (ویراستار)
- مدیریت آماده‌سازی هنری: اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی
- شناسه افزوده آماده‌سازی: احمد رضا امینی (مدیر امور فنی و چاپ) - محمد مهدی ذبیحی فرد (طراح گرافیک، طراح جلد و صفحه‌آر) - محمد مهدی ذبیحی فرد، مراد فتاحی (تصویرگر) - علی نجمی، سیف الله بیک محمد دلیوند، فاطمه پژشکی، سپیده ملک ایزدی و ناهید خیام باشی (امور آماده‌سازی)
- نشانی سازمان: تهران: خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)
- تلفن: ۰۵۸۴۷۴۷۳۵۹، ۰۸۸۳۱۱۶۱-۹، دورنگار: ۰۸۸۳۰۹۲۶۶، کد پستی: ۱۴۰۳
- وبگاه: www.irtextbook.ir و www.chap.sch.ir
- ناشر: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران تهران: کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج - خیابان ۶۱ (داروپیخش) تلفن: ۰۴۹۸۵۱۶۱-۵، دورنگار: ۰۴۹۸۵۱۶۰، صندوق پستی: ۳۷۵۱۵-۱۳۹
- چاپخانه: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهامی خاص»
- سال انتشار و نوبت چاپ: ۱۴۰۳
- شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۰۵۲۴۹۹-۲
- ISBN: 978_964_05_2499_2

A close-up portrait of Ayatollah Ruhollah Khomeini. He is an elderly man with a long, white, bushy beard and mustache. He has deep wrinkles on his forehead and around his eyes. He is wearing a dark, traditional Islamic head covering (ghutrah) and a light-colored robe (agha).

قال الإمام الخميني (قده) :

«اللغة العربية لنا؛ لأنها لغة
الإسلام، والإسلام للجميع».

صحيفة أمام خميني (قده)

جلد 11. صفحة 227

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب متعلق به سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش است و هرگونه استفاده از کتاب و اجزای آن به صورت چاپی و الکترونیکی و ارائه در پایگاه‌های مجازی، نمایش، اقتباس، تلخیص، تبدیل، ترجمه، عکس‌برداری، نشانی، تهیه فیلم و تکثیر به هر شکل و نوع، بدون کسب مجوز از این سازمان ممنوع است و متخلفان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

این کتاب تا پایان سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۶ تغییر نخواهد کرد.

آلِفِهِرِس

الف ١	پیشگفتار ٦
الدَّرْسُ الْأَوَّلُ ٢٩	ذَاهِكٌ هُوَ اللَّهُ + الْشَّعَارُ
الدَّرْسُ الثَّانِي ٤٧	الْمَوَاعِظُ الْعَادِيَةُ + الْأَعْدَادُ مِنْ وَاحِدٍ إِلَى مِائَةٍ + فِي مَطَارِ النَّجَافِ
الدَّرْسُ الْثَالِثُ ٦٣	مَطَرُ السَّمَكِ + أَشْكَالُ الْأَفْعَالِ (١) + فِي قِسْمِ الْجَوَازَاتِ
الدَّرْسُ الرَّابِعُ ٧٩	النَّعَايِشُ السُّلْمَيُّ + أَشْكَالُ الْأَفْعَالِ (٢) + فِي صَالَةِ التَّقْفِيشِ
الدَّرْسُ الْخَامِسُ ٩١	هُهُذَا خَلْقُ اللَّهِ + الْجَمَلَةُ الْعِلْمِيَّةُ وَالِإِسْمِيَّةُ + مَعَ سَائِقِ سَيَارَةِ الْأَجْرَةِ
الدَّرْسُ السَّادِسُ ١٠٧	ذَوَالْقَرْبَيْنِ + الْفَعْلُ الْمَجْهُولُ + مَعَ مَسْؤُلِ اسْتِقْبَالِ الْفُنْدُقِ
الدَّرْسُ السَّابِعُ ١٠٧	يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَابِيْهُ + الْجَارُ وَالْمَجْرُورُ وَ نُونُ الْوِقَايَةِ + مَعَ مُشَرِّفِ خَدَمَاتِ الْفُنْدُقِ
الدَّرْسُ الثَّامِنُ ١٠٧	صِنَاعَةُ التَّلَمِيعِ فِي الْأَدَبِ الْفَارِسِيِّ + إِسْمُ الْفَاعِلِ وَ اسْمُ الْمَفْعُولِ وَ اسْمُ الْمُبَالَغَةِ + شِرَاءُ شَرِيحةِ الْهَاتِفِ الْجَوَالِ

سخنی با دبیران، گروه‌های آموزشی، مدیران مدارس و اولیای دانشآموزان

شایسته است که دبیر عربی برای تدریس این کتاب:

۱. کتاب‌های عربی پایه‌های هفتم تا نهم را تدریس یا به‌دقت مطالعه کرده باشد؛
۲. دوره آموزشی توجیهی ضمن خدمت این کتاب را گذرانده باشد؛
۳. کتاب معلم را با دقت کافی مطالعه و بررسی کرده باشد.

خدای را سپاسگزاریم که به ما توفيق داد تا با نگارش نخستین کتاب «عربی، زبان قرآن (۱)» ویژه پایه دهم رشته‌های ریاضی و فیزیک و علوم تجربی به جوانان کشور عزیزمان خدمتی فرهنگی ارائه کنیم.

رویکرد برنامه درسی عربی بر اساس برنامه درسی ملی این است:

«پژوهش مهارت‌های زبانی به منظور تقویت فهم قرآن و متون دینی و کمک به زبان و ادبیات فارسی»

شیوه تألیف کتاب‌های عربی هفتم تا دهم متن محوری است. انتظار می‌رود دانشآموز پایه دهم بتواند در پایان سال تحصیلی متون و عبارات ساده قرآنی را در حد ساختارهای خوانده شده، درست بخواند و معنای آنها را بهفهم و ترجمه کند.

این کتاب با توجه به مصوبات اسناد بالادستی «قانون اساسی»، «برنامه درسی ملی» و «راهنمای برنامه درسی» نوشته شده است. برنامه درسی ملی، مهم‌ترین سند تألیف کتب درسی است. راهنمای برنامه درسی عربی نیز نقش راه تألیف تمام کتاب‌های درسی عربی است.

کلمات کتاب‌های عربی هفتم تا دهم، پرکاربردترین واژگان زبان عربی است که در قرآن، حدیث، روایات و زبان و ادبیات فارسی بسیار به کار رفته است.

هدف اصلی، فهم متن به ویژه فهم قرآن کریم و نیز متون دینی همانند احادیث، دعاها و متون ادب فارسی آمیخته با واژگان عربی است.

از آنجا که یکی از چهار مهارت زبانی «سخن گفتن» است به استناد برنامه درسی ملی؛ مکالمات کوتاهی در کتاب گنجانده شده؛ مکالمه بستری مناسب برای آموزش هر زبانی است و کلاس درس را جذاب، شاداب، پرتحرک و فعال می‌سازد؛ ولی هدف اصلی برنامه درسی عربی نیست.

مهم ترین تأکیدات درباره شیوه تدریس و ارزشیابی کتاب:

(رعايت اين تأکيدات در كنکور و مسابقات علمي، امتحان نوبت اول و دوم و کتاب‌های کمک آموزشی الزامي است. اين نوشته به منزله بخششانه رسمي است.)

۱. کتاب عربی پایه دهم در هشت درس تنظیم شده است. هر درس را می‌توان در سه جلسه آموزشی تدریس کرد. این مقدار زمان در مجموع برای تدریس کل کتاب در طول سال کفایت می‌کند.

۲. دانشآموز پایه دهم تاکنون با این ساختارها آشنا شده است:

فعلهای ماضی، مضارع، امر، نه، نفی، مستقبل، معادل ماضی استمراری، ترکیب اضافی و وصفی، وزن و ریشه کلمات، اسم اشاره، کلمات پرسشی، و ساعت خوانی.

هدف از آموزش ترکیب وصفی و اضافی در عربی پایه نهم این است که دانشآموز بتواند ترکیب‌هایی مانند «آخر العزیز» را داخل جمله (نه بیرون از جمله) ترجمه کند.

در بخش وزن و حروف اصلی نیز با چند وزن معروف آشنا شده است.
در ساعت خوانی فقط ساعت کامل، ربع و نیم آموزش داده شده؛ مثلاً «چهار و بیست و پنج دقیقه» آموزش داده نشده است.

۳. درس اوّل دوره آموخته‌های پیشین است و در هفت درس دیگر نیز این مرور انجام شده است.
۴. در درس دوم عده‌ها آموزش داده می‌شود. در دوره اوّل متوسطه عده‌های اصلی و ترتیبی تا دوازده آموزش داده شده است. در این کتاب عده‌های اصلی از یک تا صد و عده‌های ترتیبی از یکم تا بیستم آموزش داده شده است. مباحث مطابقت عدد و محدود و ویژگی‌های محدود جزء اهداف آموزشی کتاب نیست.

۵. دانش آموزان در دوره اوّل متوسطه با فعل‌های مجرّد و مزید در کتاب درسی آشنا شده‌اند و در تمرینات فقط با صرف فعل‌های ثلاثی مجذد صحیح و سالم رو به رو شده‌اند؛ اماً فعل‌های مزید، مهموز، مضاعف و معتل نیز در کتاب به کار رفته است؛ مانند آمن، بستم، آتی، آجابت، آخرب، احترق، اشتاری، آصاب، آعطی، تخرّج، حائل، حذر، زاد و ... هدف آموزشی درس سوم و چهارم این است که با استفاده از آموخته‌های سه سال اوّل با فعل‌هایی آشنا شوند که «ماضی سوم شخص مفرد» آنها بیش از سه حرف است. ذکر اصطلاحات ثلاثی مجرّد و مزید و تشخیص ثلاثی مجذد و مزید و ذکر نوع باب و صیغه فعل از اهداف آموزشی نیست. فعل‌های معتل، مهموز، مضاعف و هر گونه فعلی که تغییرات پیچیدهٔ صرفی دارد از اهداف کتاب نیست؛ مثلاً در کتاب فعل «استفاده» به کار رفته و فعل استفعال نیز آموزش داده شده است؛ از فعل استفاده سؤال طرح نمی‌شود؛ ولی اگر معنای استفادهٔ را در جمله بخواهیم، اشکال ندارد؛ چون تغییرات در مقایسه با استفاده ندارد.

۶. در درس پنجم جملهٔ اسمیه و فعلیه تدریس می‌شود. هدف شناخت اجزای جملهٔ یعنی فعل، فاعل، مفعول به، مبتدا و خبر است؛ اماً قرار دادن اعراب کلمات هدف نیست. کتاب کاملاً حرکت‌گذاری شده است تا دانش آموز با خواندن متون و عبارات ذوق پیدا کند و به تدریج با اعراب کلمات آشنا شود.

۷. در درس ششم فعل مجهول تدریس می‌شود. هدف این است که دانش آموز جمله‌های دارای فعل مجهول را درست معنا کند؛ تبدیل جملهٔ دارای فعل معلوم به مجهول و بر عکس هدف نیست.
۸. در درس هفتم معنای حروف جر آموزش داده می‌شود. دانش آموز باید بتواند حروف جر و جار و مجرور را در جمله درست تشخیص داده و ترجمه کند.

۹. در درس هشتم مهمترین وزن‌های اسم‌های مشتق تدریس می‌شود. فقط شناخت نوع آنها و دانستن معنایشان مطلوب است. تشخیص جامد از مشتق و ساختن اسم مشتق از فعل ارائه شده هدف کتاب نیست.
۱۰. نیازی به ارائهٔ جزوهٔ مکمل قواعد به دانش آموز نیست. هرچه لازم بوده در کتاب آمده است یا در سال‌های بعد خواهد آمد.

۱۱. پژوهش‌های هر درس، نمایش، سرود، ترجمة تصویری و داستان‌نویسی، کار عملی در درس عربی محسوب می‌شود.

۱۲. تحلیل صرفی و اعراب، تعریب، تشكیل و اعراب گذاری از اهداف کتاب درسی نیست.
۱۳. آموزش فعل و ضمیر در کتاب‌های متوسطه اوّل بومی‌سازی شده و بر اساس «من، تو، او، ما، شما، ایشان» است. سبک پیشین این گونه بود: «هو، هُمَا، هُم، هي، هُنَّ، أَنْتَ، أَنْتُمَا، أَنْتُمُ، أَنْتُنَّ، أَنَا، تَحْنُّ». شیوه نوین در تدریس آزمایشی کاملاً موفق بود و دانش آموزان درس را بهتر آموختند.

۱۴. تبدیل «مذکور به مؤنث» یا «مخاطب به غیر مخاطب» یا «جمع به غیر جمع» و موارد مشابه از اهداف کتاب نیست.

۱۵. معنای کلمات در امتحان در جمله خواسته می‌شود.

۱۶. در بخش آنوار القرآن فقط معنای کلماتی مذکور است که به شکل «جای خالی»، «زیرخطدار» یا «دو گزینه‌ای» طراحی شده است. به عبارت دیگر معنای سایر کلمات، هدف نیست. ضمناً این بخش برای کار در منزل است و دبیر فقط در صورت داشتن وقت می‌تواند در کلاس کار کند؛ اما در هر حال در امتحان از آن سؤال طرح می‌شود.

۱۷. روخوانی‌های دانش‌آموز و فعالیت‌های او در بخش مکالمه در طول سال نمره شفاهی دانش‌آموز را تشکیل می‌دهد.

۱۸. در کتاب جای کافی برای نوشتن ترجمه و حل تمرین در نظر گرفته شده است تا به دفتر تمرین نیازی نباشد.

۱۹. از همکاران ارجمند درخواست داریم تا با رویکرد دفتر تألیف همگام شوند؛ زیرا دانش‌آموزان با این شیوه از دوره اول متوسطه به دوره دوم متوسطه آمده‌اند.

برای همه همکاران آرزوی موفقیت داریم.
اگر تمایل دارید از نظرات شما آگاه شویم؛ می‌توانید از طریق رمزینه سریع پاسخ نظرسنجی کتاب

درسی پیغام بگذارید.

سخنی با دانش‌آموز

عربی را می‌آموزیم؛ زیرا زبان قرآن، حدیث و دعاست؛ زبان رسمی بسیاری از کشورهای مسلمان است؛ زبان و ادبیات فارسی با آن درآمیخته و برای فهم بهتر زبان فارسی آشنایی با زبان عربی لازم است؛ یکی از شش زبان رسمی سازمان ملل متحده است؛ زبانی کامل، پرمغنا و قوی است؛ ادبیات آن غنی است و

این کتاب ادامه سه کتاب پیشین است. هر آنچه در سه سال گذشته آموخته‌اید در متون، عبارات و تمرین‌های این کتاب تکرار شده است. ترجمه متون و عبارات کتاب بر عهده شهامت و دبیر نقش راهنمای دارد. شما به راحتی می‌توانید متون را ترجمه کنید.

استفاده از کتاب کار توصیه نمی‌شود. برای یادگیری هر زبانی باید بسیار تکرار و تمرین کرد. اگر می‌خواهید در درس عربی موفق‌تر باشید، پیش مطالعه کنید.

هدف این کتاب فهم متن است. اگر شما بتوانید متون عربی را خوب بخوانید و درست بفهمید و ترجمه کنید، خود به خود می‌توانید از فارسی به عربی نیز ترجمه کنید و حتی سخن بگویید؛ از آیات و احادیث کتاب‌های درسی عربی می‌توانید در انشا و مقاله‌نویسی و به هنگام سخنرانی استفاده کنید.

در صفحه ورودی هر درس، با استفاده از رمزینه‌خوان می‌توانید به «کتاب گویا» و «فیلم آموزشی» آن درس دسترسی پیدا کنید.

ترجمه متون و عبارات کتاب و حل تمرین‌ها در کلاس به صورت گروهی است.

الدَّرْسُ الْأَوَّلُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ آلَّا نَعَمٌ: ١

ستایش از آن خدایی است که آسمان‌ها و زمین را آفرید و
تاریکی‌ها و روشنایی را بنهد.

ذَاكُهُوَاللَّهُ

ذَاتِ الْعُصُونِ النَّاضِرَةِ

وَكَيْفَ صَارَتْ شَجَرَةً
يُخْرِجُ مِنْهَا التَّمَرَةَ

اُنْظُرْ لِتِلْكَ الشَّجَرَةِ

كَيْفَ تَمَثُّلَ مِنْ حَبَّةٍ
فَابْحَثْ وَ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي

جَذَوْتُهَا مُسْتَعِرَةً
حَرَارَةً مُنْتَشِرَةً
فِي الْجَوَّ مِثْلَ الشَّرَرَةِ

وَ اُنْظُرْ إِلَى الشَّمْسِ الَّتِي
فِيهَا ضِيَاءً وَ بِهَا
مَنْ ذَا الَّذِي أَوْجَدَهَا

أَنْعُمْهُ مُنْهَمِرَةً
وَ قُدْرَةً مُقْتَدِرَةً

ذَاكُهُوَاللَّهُ الَّذِي
ذُو حِكْمَةٍ بِالِغَةِ

— الشاعر: معروف الرصافي، شاعر عراقي من أبٍ كُرديّ التّسبي و أمٍ تركمانية، له آثار كثيرة في الأثر والشعر.

أَوْجَدَ فِيهِ قَمَرَه
كَالْدُرُّ الْمُنْتَشِرَه

أَنْزَلَ مِنْهُ مَطَرَه
وَانْظُرْ إِلَى الْعَيْمِ فَمَنْ

المُعجم: واژه‌نامه

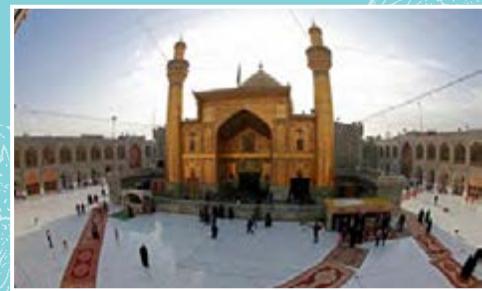
آنجم	ستارگان «مفرد: نجم»	ذات	دارای	فُلْ	بگو
آنزل	نازل کرد	ذالک	آن	مُسْتَعِرَة	فروزان
أنعم	نعمت‌ها «مفرد: نعمَة»	ذو	دارای	مُنْهِمَة	ريزان
آوجَدَ	پدید آورد	زان	زينت داد	نَضِرَة	تر و تازه
بالغ	کامل	شرَّة	آخر (پاره آتش)	نَمْثُ	رشد کرد «مؤنث نَمَا»
جَذَوة	پاره آتش	ضياء	روشنایي		
دُرَر	مراوریدها «مفرد: دُر»	غُصون	شاخه‌ها «مفرد: غُصْن»		
ذا	ماں ذا: «این کیسٹ؟»	عَيْم	ابر	يُخْرِجُ	در می آورد

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

حوالہ

(الْتَّعَارُفُ فِي مَطَارِ النَّجَفِ الْأَشْرَفِ)

أَحَدُ الْمُوَظَّفِينَ فِي قَاعَةِ الْمَطَارِ	زائِرٌ مَرْقَدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَعَلَيْكُمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.	السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
صَبَاحَ النُّورِ وَالسُّرورِ.	صَبَاحَ الْخَيْرِ يَا أَخِي.
أَنَا بِخَيْرٍ، وَكَيْفَ أَنْتَ؟	كَيْفَ حَالُكَ؟
عَفْوًا، مِنْ أَينَ أَنْتَ؟	بِخَيْرٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ.
مَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟	أَنَا مِنَ الْجُمُهُورِيَّةِ الْإِسْلَامِيَّةِ الْإِبْرَاهِيَّةِ.
إِسْمِي عَبْدُ الرَّحْمَانِ.	إِسْمِي حُسَيْنٌ وَمَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟
لَا؛ مَعَ الْأَسْفِ. لَكِنِي أُحِبُّ أَنْ أَسَافِرَ.	هَلْ سَافَرْتَ إِلَى إِيْرَانَ حَتَّى الْآنَ؟
إِنْ شَاءَ اللَّهُ؛ إِلَى الْلِّقَاءِ؛ مَعَ السَّلَامَةِ.	إِنْ شَاءَ اللَّهُ تُسَافِرُ إِلَى إِيْرَانَ!
فِي أَمَانِ اللَّهِ وَحِفْظِهِ، يَا حَبِيبِي.	فِي أَمَانِ اللَّهِ.

۴—آنُ أَسَافِرَ: که سفر کن

۳—مَطَار: فرودگاه

۲—قَاعَة: سالن

۱—تَعَارُف: آشنایی

✿ برای مطالعه در خانه ✿

اعلموا

صيغه الأفعال

با نام‌گذاری صيغه‌های (ساخت‌های) فعل‌ها در دستور زبان عربی آشنا شوید.

نها	امر	مضارع	ماضي	نام صيغه ^۱ (ساخت) به فارسي و عربى
		أَفْعَلُ	فَعَلْتُ	متكلّم وحده
لا تفعّل	إِفْعَلْ	تَفْعَلُ	فَعَلْتَ	فرد مذكّر مخاطب
لا تفعلي	إِفْعَلِي	تَفْعَلِيْنَ	فَعَلْتِ	فرد مؤنث مخاطب
		يَفْعَلُ	فَعَلَ	فرد مذكّر غائب
		تَفْعَلُ	فَعَلَتْ	فرد مؤنث غائب
		نَفْعَلُ	فَعَلْنَا	متكلّم مع الغير
لا تفعّلوا	إِفْعَلْوَا	تَفْعَلُونَ	فَعَلْتُمْ	جمع مذكّر مخاطب
لا تفعّلن	إِفْعَلْنَ	تَفْعَلْنَ	فَعَلْتُنَّ	جمع مؤنث مخاطب
لا تفعّلنا	إِفْعَلْنَا	تَفْعَلَانِ	فَعَلْتُمَا	مثنّاي مذكّر مخاطب
لا تفعّلنا	إِفْعَلْنَا	تَفْعَلَانِ	فَعَلْتُمَا	مثنّاي مؤنث مخاطب
		يَفْعَلُونَ	فَعَلْلُوا	جمع مذكّر غائب
		يَفْعَلْنَ	فَعَلْلَنَّ	جمع مؤنث غائب
		يَفْعَلَانِ	فَعَلْلَانِ	مثنّاي مذكّر غائب
		تَفْعَلَانِ	فَعَلَّتَا	مثنّاي مؤنث غائب

۱- ارزشیابی از نام صيغه به صورت اول شخص مفرد، مفرد مذكّر غائب یا للغائب از اهداف کتاب درسی نیست؛ لذا در امتحانات و کنکور از آن سؤال طرح نمی‌شود.

تَرْتِيبُ الْأَفْعَالِ وَالضَّمَائِرِ فِي الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ

الصيغة	المنفصل	المتصل	الماضي	المضارع	ال فعل	فِعلُ الْأَمْرِ	فِعلُ النَّهْيِ
الْمُفَرِّدُ الْمُذَكَّرُ الْغَايِبُ	هُوَ	هُ	فَعَلَ	يَفْعُلُ	فِعلُ الْأَمْرِ	فِعلُ النَّهْيِ	الصيغة
الْمُشَنِّي الْمُذَكَّرُ الْغَايِبُ	هُمَا	هُمَا	فَعَلَا	يَفْعَلَانِ	فِعلُ الْأَمْرِ	فِعلُ النَّهْيِ	١
الْجَمِيعُ الْمُذَكَّرُ الْغَايِبُ	هُمْ	هُمْ	فَعَلُوا	يَفْعَلُونَ	فِعلُ الْأَمْرِ	فِعلُ النَّهْيِ	٢
الْمُفَرِّدُ الْمُؤَتَّثُ الْغَايِبُ	هِيَ	هَا	فَحَلَتْ	تَفْعَلُ	فِعلُ الْأَمْرِ	فِعلُ النَّهْيِ	٣
الْمُشَنِّي الْمُؤَتَّثُ الْغَايِبُ	هُمَا	هُمَا	فَعَاتَا	تَفْعَلَانِ	فِعلُ الْأَمْرِ	فِعلُ النَّهْيِ	٤
الْجَمِيعُ الْمُؤَتَّثُ الْغَايِبُ	هُنَّ	هُنَّ	فَعَلْنَ	يَفْعَلْنَ	فِعلُ الْأَمْرِ	فِعلُ النَّهْيِ	٥
الْمُفَرِّدُ الْمُذَكَّرُ الْمُخاطَبُ	أَنْتَ	أَكَ	فَحَلْتَ	تَفْعَلُ	إِفْعَلُ	لَا تَفْعَلْ	الصيغة
الْمُشَنِّي الْمُذَكَّرُ الْمُخاطَبُ	أَنْتُمَا	أَكُمَا	فَحَلْتُمَا	تَفْعَلَانِ	إِفْعَلا	لَا تَفْعَلَا	٦
الْجَمِيعُ الْمُذَكَّرُ الْمُخاطَبُ	أَنْتُمْ	أَكُمْ	فَحَلْتُمْ	تَفْعَلُونَ	إِفْعَلُوا	لَا تَفْعَلُوا	٧
الْمُفَرِّدُ الْمُؤَتَّثُ الْمُخاطَبُ	أَنْتِ	أَكِ	فَعَلْتِ	تَفْعَلِينَ	إِفْعَلي	لَا تَفْعَلِي	٨
الْمُشَنِّي الْمُؤَتَّثُ الْمُخاطَبُ	أَنْتُمَا	أَكُمَا	فَعَلْتُمَا	تَفْعَلَانِ	إِفْعَلا	لَا تَفْعَلَا	٩
الْجَمِيعُ الْمُؤَتَّثُ الْمُخاطَبُ	أَنْتُمْ	أَكُمْ	فَعَلْتُمْ	تَفْعَلُونَ	إِفْعَلُوا	لَا تَفْعَلُوا	١٠
الْمُشَنِّي الْمُؤَتَّثُ الْمُخاطَبُ	أَنْتِ	أَكِ	فَعَلْتِ	تَفْعَلِينَ	إِفْعَلي	لَا تَفْعَلِي	١١
الْمُشَنِّي الْمُؤَتَّثُ الْمُخاطَبُ	أَنْتُمَا	أَكُمَا	فَعَلْتُمَا	تَفْعَلَانِ	إِفْعَلا	لَا تَفْعَلَا	١٢
الْجَمِيعُ الْمُؤَتَّثُ الْمُخاطَبُ	أَنْتُنَّ	أَكُنَّ	فَعَلْتُنَّ	تَفْعَلْنَ	إِفْعَلنَ	لَا تَفْعَلْنَ	١٣
الْمُتَكَلِّمُ وَحْدَهُ	أَنَا	سِي	فَحَلْتُ	أَفْعُلُ	فِعلُ الْأَمْرِ	فِعلُ النَّهْيِ	الصيغة
الْمُتَكَلِّمُ مَعَ الْغَيْرِ	نَحْنُ	نَا	فَعَلْنَا	نَفْعَلُ	فِعلُ الْأَمْرِ	فِعلُ النَّهْيِ	١٤

اعلموا

الضمائر

مثال	ضمير متصل	ضمير منفصل
من و خانواده ام	يـ ـم ، ـ من	أنا
تو و دوستت	كـ ـت ، ـ تو	أنتـ ـ أنت أنتـ ـ انت
او و هم کلاسی اش	هـ ـ شـ ، ـ او	هوـ ـ هو هيـ ـ هيـ
ما و مدرسه مان	ناـ ـ مـان	نـحنـ ـ نـحنـ
شما و دوستان تان	كـمـ ـ تـان ، ـ شـما	أنتـ ـ أنتـ أنتـ ـ انتـ أنتـ ـ أنتـما أنتـ ـ انتـما
ایشان و هم کلاسی هایشان	همـ ـ شـان	همـ ـ هـمـ هنـ ـ هـنـ هماـ ـ هـما هماـ ـ هـما

معنى الأفعال

نھی	امر	مضارع	ماض	نام صيغه (ساخت) به فارسي
		أَفْعَلُ انجام مى دهم	فَعَلْتُ انجام دادم	اول شخص مفرد
لا تَفْعِلْ لا تَفَعَّلِي	انجام نده انجام بده	إِفْعَلْ إِفْعَلِي	فَعَلْتَ انجام دادی	دوم شخص مفرد
		يَفْعَلُ انجام مى دهد	فَعَلَ انجام داد	سوم شخص مفرد
لا تَفْعَلُوا لا تَفَعَّلُنَّ	انجام ندهيد	إِفْعَلُوا إِفْعَلَنَّ	فَعَلْنَا انجام داديم	اول شخص جمع
لا تَفَعَّلَا لا تَفَعَّلَنِ	انجام ندهيد	إِفْعَلَا إِفْعَلَانِ	فَعَلْتُمْ انجام داديد	دوم شخص جمع
		يَفْعَلُونَ انجام مى دهند	فَعَلُوا انجام دادند	سوم شخص جمع

اسم اشاره^۱

هَذَا الْفَلَاحُ

این کشاورز
(مذکور)

هَذِهِ الْفَلَاحَةُ

این کشاورز
(مؤنث)

هُؤُلَاءِ الْفَلَاحُونَ
هُؤُلَاءِ الْفَلَاحِينَ

این کشاورزان
(جمع مذکور)

هُؤُلَاءِ الْفَلَاحَاتُ

این کشاورزان
(جمع مؤنث)

هُذَانِ الْفَلَاحَانِ
هُذَيْنِ الْفَلَاحِينَ

این کشاورزان
(مثلث مذکور)

هَاقَانِ الْفَلَاحَاتِنِ
هَاقَيْنِ الْفَلَاحَاتِنِ

این کشاورزان
(مثلث مؤنث)

۱- اسم اشاره دور برای «مفرد مذکور: ذلِك» و برای «مفرد مؤنث: تِلَك» به معنای «آن» است.

اسم اشاره دور برای «جمع مذکور» و «جمع مؤنث» به صورت مشترک «أُولِيلَك» است.

التمارين

التمرين الأول: ترجم هذه الجمل، واكتب نوع الأفعال.

.....
.....

لا تكتب على الجدار:

.....
.....

اكتب رسالتك:

.....
.....

هُنَّ لَا يكتُبُنَ سُرعةً:

.....
.....

اكتبوا واجباتكم:

.....
.....

إِنَّا سَوْفَ نَكْتُبُ أَبْحاثًا:

.....
.....

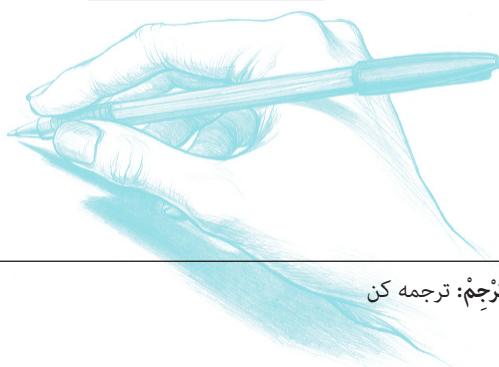
سأكتب درسي:

.....
.....

كانوا يكتبون بِدِقَّةٍ:

.....
.....

ما كتبتم تمارينكم:

– ترجم: ترجمة كن

الْتَّمْرِينُ الثَّانِي: ضَعْ^١ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدِ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَايَدَةٌ».

- ١- الشَّرَرَةُ مِنَ الْأَحْجَارِ الْجَمِيلَةِ الْغَالِيَةِ ذَاتِ اللَّوْنِ الْأَبْيَضِ.
- ٢- الشَّمْسُ جَذَوْتُهَا مُسْتَعِرَةً، فِيهَا ضِيَاءٌ وَبِهَا حَرَارَةٌ مُنْتَشِرَةٌ.
- ٣- الْقَمَرُ كَوَكْبٌ يَدْوِرُ حَوْلَ الْأَرْضِ؛ ضِيَاؤُهُ مِنَ الشَّمْسِ.
- ٤- الْأَنْعُمُ بُخَارٌ مُتَرَاكِمٌ فِي السَّمَاءِ يَنْزِلُ مِنْهُ الْمَطَرُ.
- ٥- الْغَيْمُ مِنَ الْمَلَابِسِ النِّسَائِيَّةِ ذَاتِ الْأَلْوَانِ الْمُخْتَلِفَةِ.
- ٦- الْفَسْتَانُ قِطْعَةٌ مُنْفَصِّلَةٌ عَنِ التَّارِ الْمُسْتَعِرَةِ.
- ٧- الْدُّرَرُ هُؤُلَاءِ فَائِزَاتُ / هُذَانِ الدَّلِيلَانِ / تَلَكَ الْبَطَارِيَّةُ / أُولَئِكَ الصَّالِحُونَ / هُؤُلَاءِ الْأَصْدِقَاءُ

الْتَّمْرِينُ الثَّالِثُ: ضَعْ هَذِهِ الْجُمَلَ وَالتَّرَاكِيبَ فِي مَكَانِهَا الْمُنَاسِبِ.

هُؤُلَاءِ فَائِزَاتُ / هُذَانِ الدَّلِيلَانِ / تَلَكَ الْبَطَارِيَّةُ / أُولَئِكَ الصَّالِحُونَ / هُؤُلَاءِ الْأَصْدِقَاءُ
هَاتَانِ زُجَاجَتَانِ

مثنى مؤنث	مثنى مذكر	مفرد مؤنث
جمع مكتسر	جمع مؤنث سالم	جمع مذكر سالم

١- ضَعْ: بِكَذَار

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ : أَكْتُبْ وَزَنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ وَحُرُوفَهَا الْأَصْلِيَّةَ.

١- ناصِر، مَنْصُور، أَنْصَارٌ :

٢- صَبَّار، صَبُور، صَابِرٌ :

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ : ضَعِ الْمُتَرَادِفَاتِ وَالْمُتَضَادَاتِ فِي الْفَرَاغِ الْمُنَاسِبِ . = ≠

ضِيَاءً / نَامًا / نَاجِح / مَسْرُور / قَرِيب / جَمِيل / نِهَايَة / يَمِين / غَالِيَة / شِرَاء / مَسْمُوح / مُجِدٌ

يَسَار ≠	رَاسِب ≠	رَخِيْصَة ≠
بَعِيد ≠	بِدَايَة ≠	بَيْع ≠
نُور =	قَبِيْح ≠	رَقَدَ =
مَمْنُوع ≠	مُجْتَهِد =	حَزِين ≠

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ : أُرْسِمْ عَقَارِبَ السَّاعَاتِ .

السَّادِسَةُ إِلَّا رُبْعًا

الثَّامِنَةُ وَ النِّصْفُ

الْخَامِسَةُ وَ الرُّبْعُ

١- فَرَاغ: جَائِي خَالِي

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

ابحث في الإنترنيت أو المكتبة عن نص قصير أو جمل باللغة العربية حول عظمة مخلوقات الله، ثم ترجمه إلى الفارسية مستعيناً بـ^١معجم عربي - فارسي.

چبال گیروکوه في مدیة بدراة بمحافظة ایلام

﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بِاطِّلَاءً﴾

آل عمران: ١٩١

١- ^١مستعيناً بـ: با استفاده از

شاطئ كوشكناز في محافظة هرمزجان

عين راميان في محافظة غلستان

وادي دلفارد في محافظة كرمان

آلَدْرُسُ الثَّانِي

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ :

تَفَكُّرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةٍ سَبْعِينَ سَنَةً.

ساعتی اندیشیدن بهتر از عبادت هفتاد سال است.

الْمَوَاعِظُ الْعَدَدِيَّةُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

سَبْعٌ يَجْرِي لِلْعَبْدِ أَجْرُهُنَّ وَهُوَ
فِي قَبْرِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ: مَنْ عَلَمَ عِلْمًا، أَوْ أَجْرَى
نَهْرًا، أَوْ حَفَرَ بِئْرًا، أَوْ غَرَسَ نَخْلًا، أَوْ
بَنَى مَسِيْدًا، أَوْ وَرَثَ مُصْحَفًا، أَوْ تَرَكَ
وَلَدًا يَسْتَغْفِرُ لَهُ بَعْدَ مَوْتِهِ.

جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِئَةً جُزءٍ، فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ جُزْءاً وَأَنْزَلَ أَرْضَ جُزْءاً وَاحِدَّاً، فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَاهُمُ الْخَلْقُ.

إِنَّ طَعَامَ الْوَاحِدِ يَكُفِيُ الْإِثْنَيْنِ، وَ طَعَامَ الْإِثْنَيْنِ يَكُفِيُ الْثَلَاثَةَ وَ الْأَرْبَعَةَ،

كُلُوا جَمِيعًا وَ لَا تَفَرَّقُوا، فَإِنَّ الْبَرَكَةَ مَعَ الْجَمَاعَةِ.

إِثْنَانِ حَيْرٌ مِنْ وَاحِدٍ وَ ثَلَاثَةُ حَيْرٌ مِنْ اثْنَيْنِ وَ أَرْبَعَةُ حَيْرٌ مِنْ ثَلَاثَةٍ؛ فَعَلَيْكُمْ

بِالْجَمَاعَةِ.

مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، ظَهَرَتْ يَنَابِيعُ الْحِكْمَةِ مِنْ قَلْبِهِ عَلَى لِسَانِهِ.

أَرْبَعَةُ قَلْيلُهَا كَثِيرٌ: الْفَقْرُ وَ الْوَجْعُ وَ الْعَدَاوَةُ وَ التَّارُ.

الْعِبَادَةُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ، تِسْعَةُ أَجْزَاءٍ فِي طَلْبِ الْحَلَالِ.

— لا تَفَرَّقُوا ← لا تَتَفَرَّقُوا: پراکنده نشوید

آفریدگان به هم مهربانی می‌کنند	يَتَرَاحَمُ الْخُلُقُ	کاشت	غَرَسَ	جاری کرد	أَجْرِيَ
جاری است، جاری می‌شود	يَجْرِي	بحورید	كُلوا	مُخلص شد، یکرنگ شد	أَخْلَصَ
آمرزش می‌خواهد	يَسْتَغْفِرُ	پراکنده نشوید	لَا تَفَرَّقُوا	به دست گرفت و نگه داشت	أَمْسَكَ
بس است	يَكْفِي	صد	مِئَةٌ	ساخت	بَنَى
برای دو نفر بس است	يَكْفِي الْاثْنَيْنِ	به ارت گذاشت	وَرَثَ	یاد داد	عَلَمَ
جوی های پر آب، چشم ها «مفرد: یَنْبُوع»	يَتَابِعُ				

عَيْنٌ^١ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصَّ الدَّرِسِ.

۱- يَجْرِي أَجْرُ حَفْرِ الْبَئْرِ لِلْعَبْدِ وَ هُوَ فِي قَبْرِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ.

۲- أَنْزَلَ اللَّهُ تِسْعَةً وَ تِسْعِينَ جُزْءًا مِنَ الرَّحْمَةِ لِلْخَلْقِ.

۳- الْعِبَادَةُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ، جُزْءٌ وَاحِدٌ فِي طَلَبِ الْحَلَالِ.

۴- يَجْرِي أَجْرُ اسْتِغْفَارِ الْوَلَدِ لِلْوَالِدِينَ بَعْدَ مَوْتِهِمَا.

۵- إِنَّ طَعَامَ الْإِلْتَنِينِ لَا يَكْفِي الشَّلَاثَةَ.

۱- عَيْنٌ: مشخص کن

اعلَمُوا

الْأَعْدَادُ مِنْ واحِدٍ إِلَى مِئَةٍ

الأَعْدَادُ التَّرْتِيِّيَّةُ (الأَوَّلُ إِلَى الْعِشْرِينَ)		الأَعْدَادُ الْأَصْلِيَّةُ (واحِدٌ إِلَى عِشْرِينَ)	
عَشَرَةٌ	١٠	الْحَادِي عَشَرَ	الْأَوَّلُ ١
عِشْرُونَ	٢٠	الثَّانِي عَشَرَ	الثَّانِي ٢
ثَلَاثُونَ	٣٠	الثَّالِث عَشَرَ	الثَّالِث ٣
أَرْبَعُونَ	٤٠	الرَّابِع عَشَرَ	الرَّابِع ٤
خَمْسُونَ	٥٠	الْخَامِس عَشَرَ	الْخَامِسُ ٥
سِتُّونَ	٦٠	السَّادِس عَشَرَ	السَّادِسُ ٦
سَبْعُونَ	٧٠	السَّابِع عَشَرَ	السَّابِعُ ٧
ثَمَانُونَ	٨٠	الثَّامِن عَشَرَ	الثَّامِنُ ٨
تِسْعُونَ	٩٠	النَّاسِع عَشَرَ	النَّاسِعُ ٩
مِئَةٌ	١٠٠	الْعِشْرُونَ	عِشْرُونَ ٢٠
			عَشَرَةٌ

۱- به کلمات «رِجَالٍ» و «كَوْكَبًا» در «خَمْسَةُ رِجَالٍ» و «أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا» محدود^۱ گفته می‌شود.

۲- گاهی عددهای تَلَاثَةَ تا عَشَرَه بدون «ة» می‌آیند؛ مثال: تَلَاثَ و تَلَاثَةَ؛ أَرْبَعَ و أَرْبَعَةَ.

۳- «مِئَةٌ» به معنای «صد» به صورت «مِائَةً» نیز نوشته می‌شود.

۴- عددهای عِشْرُونَ، ثَلَاثُونَ، أَرْبَعُونَ ... و تِسْعُونَ به صورت عِشْرِينَ، تَلَاثِينَ، أَرْبَعِينَ ... و تِسْعِينَ نیز می‌آیند.

۵- در زبان عربی یکان پیش از دهگان می‌آید؛ مثال: «خَمْسَةُ وَعِشْرُونَ» یعنی «بیست و پنج».

۶- وزن «الفاعل» در عددهای ترتیبی «الثَّانِي» تا «الْعَاشر» به تشخیص آنها از عددهای اصلی، کمک می‌کند.

۱- دانستن قواعد محدود از اهداف کتاب نیست.

إِخْتِيرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمْ إِلَى الْفَارِسِيَّةِ.

١٤٢ ﴿ ثَلَاثَيْنَ لَيْلَةً ﴾ الْأَعْرَافُ:

١٥٥ ﴿ سَبْعِينَ رَجُلًا ﴾ الْأَعْرَافُ:

٤٤ ﴿ سَبْعَةُ أَبْوَابٍ ﴾ الْحِجْرُ:

٤ ﴿ سِتَّيْنَ مِسْكِينًا ﴾ الْمُجَادَلَةُ:

٣٨ ﴿ سِتَّةُ أَيَّامٍ ﴾ قُ:

٢٦١ ﴿ مِئَةُ حَبَّةٍ ﴾ الْبَقَرَةُ:

٤ ﴿ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا ﴾ يُوسُفُ:

٣٦ ﴿ إِثْنَا عَشَرَ شَهْرًا ﴾ التَّوْبَةُ:

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

حِوارٌ

(في مَطَارِ النَّجَفِ الْأَشْرَقِ)

سائِحٌ مِنَ الْكُوَيْتِ	سائِحٌ مِنْ إِيرَانَ
وَعَلَيْكُمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.	السَّلَامُ عَلَيْكُمْ.
مَسَاءُ النُّورِ يَا عَزِيزِي.	مَسَاءُ الْخَيْرِ يَا حَبِيبِي.
لَا؛ أَنَا مِنَ الْكُوَيْتِ. أَأَنْتَ مِنْ بَاكِستان؟	هَلْ حَضَرْتُكِ مِنَ الْعِرَاقِ؟
جِئْتُ لِلْمَرَّةِ الْأُولَى؛ وَ كَمْ مَرَّةً جِئْتَ أَنْتَ؟	لَا؛ أَنَا إِيرَانِيٌّ. كَمْ مَرَّةً جِئْتُ لِلزِّيَارَةِ؟
كَمْ عُمْرُكِ؟	أَنَا جِئْتُ لِلْمَرَّةِ الثَّانِيَةِ.
مِنْ أَيِّ مَدِينَةٍ أَنْتَ؟	عُمْرِي سِتَّةَ عَشَرَ عَامًاً.
ما أَجْمَلَ ^۱ غَابَاتِ مازندرانَ وَ طَبِيعَتَها!	أَنَا مِنْ مَدِينَةِ جُويَارَ فِي مُحَافَظَةِ مازندرانَ.
نَعَمْ؛ ذَهَبْتُ لِزِيَارَةِ الْإِمَامِ الرَّضَا، ثَامِنُ أَئِمَّتِنَا عَلَيْهِ السَّلَامُ.	هَلْ ذَهَبْتَ إِلَى إِيرَانَ مِنْ قَبْلِ؟!
إِنَّ إِيرَانَ بِلَادٌ جَمِيلَةٌ جِدًّا، وَ الشَّعْبُ ^۲ الْإِيرَانِيُّ شَعْبٌ مُضِيَافٌ.	كَيْفَ وَجَدْتَ إِيرَانَ؟

۱- سائِح: گردشگر ۲- ما أَجْمَلَ: چه زیباست! ۳- شَعْبُ: ملت ۴- مُضِيَافٌ: مهمان‌دوست

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: أَكْتُبِ الْعَمَلِيَّاتِ الْحِسَابِيَّةَ التَّالِيَّةَ كَالْمِثَالِ.

(+) زائدٌ (- ناقصٌ) (\div تقسيمٌ على) (\times في، ضربٌ في)

١ - عَشَرَةُ فِي ^٣ تَلَاقَتِهِ يُسَاوِي ^٤ ثَلَاثَيْنَ.

٢ - تِسْعَوْنَ ناقصٌ عَشَرَةُ يُسَاوِي ثَمَانِيَّنَ.

٣ - مِئَةٌ تقسيمٌ على خمسةٍ يُساوي عِشرِينَ.

٤ - سِتَّةٌ في أحد عشر يُساوي سِتَّةً و سِتِّينَ.

٥ - خَمْسَةٌ و سَبْعَوْنَ زائداً خَمْسَةٌ و عِشْرِينَ يُساوي مِئةً.

٦ - إِثْنَانِ وَ ثَمَانُونَ تقسيمٌ على اثنتين يُساوي واحداً و أربعينَ.

الْتَّمَرِينُ الثَّانِي: أَكْتُبْ فِي الْفَرَاغِ عَدَدًا تَرْتِيبِيًّا مُنَاسِبًا.

١ - الْيَوْمُ الـ مِنْ أَيَّامِ الْأَسْبُوعِ يَوْمُ الْأَحَدِ.

٢ - الْيَوْمُ الـ مِنْ أَيَّامِ الْأَسْبُوعِ يَوْمُ الْخَمِيسِ.

٣ - الْفَصْلُ الـ فِي السَّنَةِ الإِيرَانِيَّةِ فَصْلُ الشَّتَاءِ.

٤ - الْفَصْلُ الـ فِي السَّنَةِ الإِيرَانِيَّةِ فَصْلُ الْخَرِيفِ.

٥ - يَأْخُذُ الْفَائِزُ الْأَوَّلُ جَائِزَةً ذَهَبِيَّةً، وَ الْفَائِزُ الـ جَائِزَةً فِضْيَّةً.

٣ - برای اختصار کلمه «ضرب» در «ضرب في» حذف می شود.

١ - زائد: به علاوة ٢ - ناقص: منهاج

٤ - يُساوي: مساوي است

الَّتَّمْرِينُ التَّالِثُ: اكْتُبْ فِي الْفَرَاغَاتِ أَعْدَاداً مُنَاسِبَةً.

مِنْ وَاحِدٍ إِلَى ثَلَاثَيْنَ

	أَرْبَعَة	ثَلَاثَة		وَاحِد
عَشَرَة	تِسْعَة		سَبَعَة	
	أَرْبَعَةَ عَشَرَ	ثَلَاثَةَ عَشَرَ		أَحَدَعَشَرَ
عِشْرُونَ		ثَمَانِيَةَ عَشَرَ	سَبَعَةَ عَشَرَ	
	أَرْبَعَةُ وَعِشْرُونَ		إِثْنَانِ وَعِشْرُونَ	وَاحِدُّ وَعِشْرُونَ
ثَلَاثُونَ		ثَمَانِيَةُ وَعِشْرُونَ		سِتُّهُ وَعِشْرُونَ

مِنْ عِشْرِينَ إِلَى تِسْعِينَ

خَمْسُونَ	أَرْبَعُونَ		عِشْرُونَ
تِسْعُونَ		سَبْعُونَ	

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: ضع في الفراغ عدداً مناسباً من الأعداد التالية ثم ترجم الجملة. «كلماتنا زائدةتان».

عَشْرٌ / مِئَةٌ / خَمْسٌ / عِشرِينَ / خَمْسِينَ / ثَلَاثَةُ

١- **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا** نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ **فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا** عَامًا العنكبوت: ٩٥

٢- **مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ** أَمْثَالِهَا آلأنعام: ١٦٠

٣- **الصَّابْرُ** : صَبْرٌ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ، وَصَبْرٌ عَلَى الطَّاعَةِ، وَصَبْرٌ عَنِ الْمُعْصِيَةِ.
رسول الله ﷺ

٤- **عَلَامَاتُ الْمُؤْمِنِ** : الْوَرْعُ فِي الْخَلْوَةِ، وَالصَّدَقَةُ فِي الْقِلَّةِ، وَالصَّابْرُ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ، وَالْحِلْمُ عِنْدَ الْعَضَبِ، وَالصَّدْقُ عِنْدَ الْحَقْوِ.
الأمام السجاح زين العابدين عليه السلام

٤- حِلْمٌ: بردباري

٢- لَبِثَ: اقامت كرد، ماند

١- أَرْسَلْنَا: فرستاديم

الَّتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِمِ الْعِبَارَاتِ التَّالِيَّةَ. هَلْ تَعْلَمُ أَنَّ ...

١— ... الْكَلْبَ يَقْدِرُ عَلَى سَمَاعٍ^١ صَوْتِ السَّاعَةِ مِنْ مَسَافَةِ أَرْبَعِينَ قَدَمًا؟

٢— ... النَّمْلَةُ^٢ تَقْدِرُ عَلَى حَمْلِ شَيْءٍ يَفْوُقُ^٣ وَزْنَهَا خَمْسِينَ مَرَّةً؟

٣— ... ثَمَانِينَ فِي الْمِائَةِ مِنْ مَوْجُودَاتِ الْعَالَمِ حَشَراتُ؟

٤— ... الْغُرَابُ يَعِيشُ ثَلَاثِينَ سَنَةً أَوْ أَكْثَرَ؟

٥— ... طَولُ قَامَةِ الزَّرَافَةِ سِتَّةُ أَمْتَارٍ^٤؟

١— سَمَاع: شَنِيدُن ٢— نَمْلَة: مُورِّجَه ٣— يَفْوُقُ: بِالْأَتْرِ اسْتَ از ٤— أَمْتَار: جَمْعُ مَتْر

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: أَكْتُبِ السَّاعَةَ بِالْأَرْقَامِ.

١— الْحَادِيَةَ عَشْرَةَ إِلَّا عَشْرَ دَقَائِقَ.

٢— الْسَّابِعَةُ وَعِشْرُونَ دَقِيقَةً.

٣— الْثَّانِيَةَ عَشْرَةَ تَمَامًاً.

٤— الْسَّادِسَةُ إِلَّا رُبْعًاً.

٥— الْخَامِسَةُ وَ النِّصْفُ.

كَمْلِ الْفَرَاغَاتِ فِي التَّرْجِمَةِ الْفَارِسِيَّةِ.

١- ﴿رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي وَاحْلُّ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي

يَفْقَهُوا قَوْلِي﴾ طه: ٢٥ إِلَى ٢٨

آسان گردان را برایم بگشای و کارم را پروردگارا
و گره از بگشا [تا] سخنم را بفهمند.

٢- ﴿رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

آل‌بقرة: ٢٠١

ای پروردگار ما، در دنیا به ما نیکی و [نیز] نیکی بده و ما را از عذاب نگاه دار.

٣- ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ

تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ آل‌بقرة: ١١٠

را برپایی دارید و زکات بدھید و هرچه را از کار نیک برای پیش بفرستید، خدا می‌یابید.

٤- ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبِرًا وَ تَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَ انصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ

الْكَافِرِينَ﴾ آل‌بقرة: ٢٥٠

پروردگارا صبر عطا کن و استوار کن و ما را بر مردم کافر

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

إِنَّهُتْ عَنْ آيَةٍ وَاحِدَةٍ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ وَ حَدِيثٍ وَاحِدٍ فِي نَهْجِ الْفَصَاخَةِ
فِيهِمَا عَدَدٌ، عَلَى حَسَبِ ذَوِقَكَ.

﴿فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾

الْمُزَمَّل: ٢٠

آلدَّرْسُ الثَّالِثُ

آللَّهُ الَّذِي يُرِسِّلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ... ﴿٤٨﴾ آرْوَم:

خدا همان کسی است که بادها را می فرستد و [بادها] ابری را
برمی انگیزند و [خدا] آن [ابر] را در آسمان می گستراند.

مَطَرُ السَّمَكِ

هَلْ تُصَدِّقُ أَنْ تَرَى فِي يَوْمٍ مِنَ الْأَيَّامِ أَسْمَاكًا تَتَسَاقَطُ مِنَ السَّمَاءِ؟!

إِنَّ نُزُولَ الْمَطَرِ وَالشَّلَجِ مِنَ السَّمَاءِ شَيْءٌ طَبِيعِيٌّ؛

وَلَكِنْ أَيُّمُكِنُ أَنْ تَرَى مَطَرَ السَّمَكِ؟!

هَلْ تَنْظُنُ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ الْمَطَرُ حَقِيقَةً وَلَا يَسَ قِلْمًا خَيَالِيًّا؟!

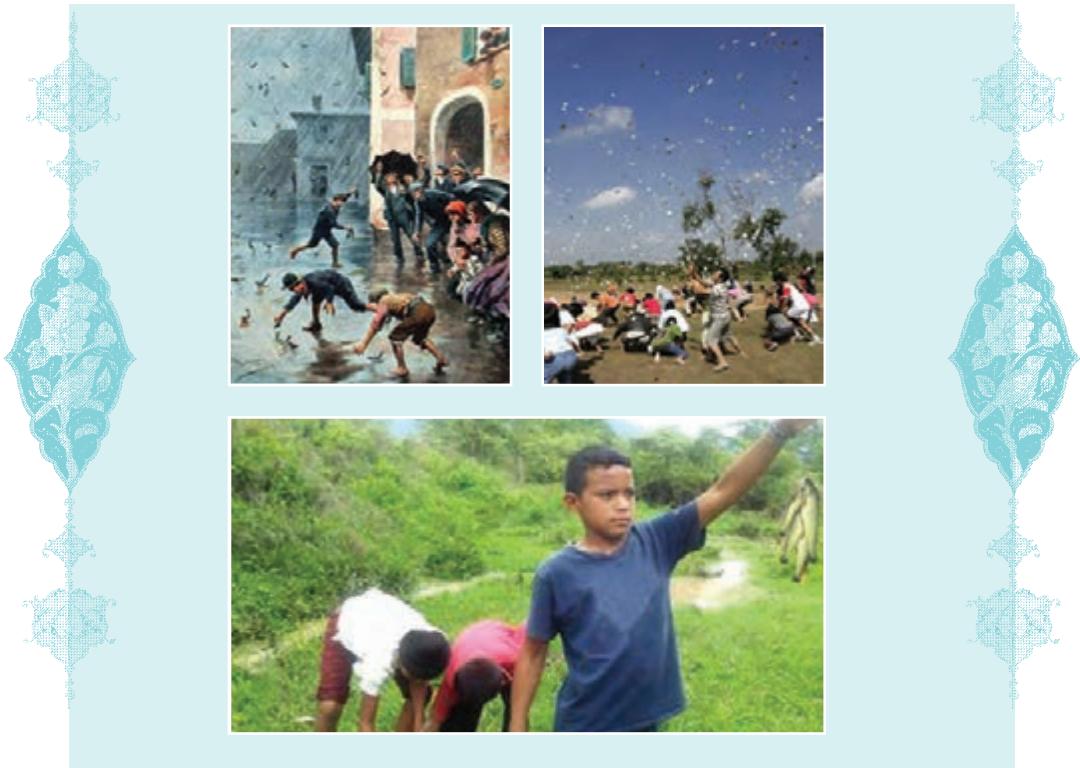
حَسَنًا فَانْظُرْ إِلَى هَذِهِ الصُّورِ حَتَّى تُصَدِّقَ.

أُنْظِرْ بِدِقَّةٍ؛ أَنْتَ تُشَاهِدُ سُقُوطَ الْأَسْمَاكِ مِنَ السَّمَاءِ؛ كَأَنَّ السَّمَاءَ تُمْطِرُ أَسْمَاكًا. يُسَمِّي النَّاسُ هَذِهِ الظَّاهِرَةَ الطَّبِيعِيَّةَ «مَطَرُ السَّمَكِ». حَيَّرَتْ هَذِهِ الظَّاهِرَةُ النَّاسَ سَنَوَاتٍ طَوِيلَةً فَمَا وَجَدُوا لَهَا جَوابًا. يَحْدُثُ «مَطَرُ السَّمَكِ» سنويًا في جُمْهُورِيَّةِ الْهُنْدُورَاسِ فِي أَمْرِيَّكَا الْوُسْطَى.

تَحْدُثُ هَذِهِ الظَّاهِرَةُ مَرَّتَيْنِ فِي السَّنَةِ أَحِيانًا. فَيُشَاهِدُ النَّاسُ غَيْمَةً سَوْدَاءً عَظِيمَةً وَرَعْدًا وَبَرَقاً وَرِياحاً قَوِيًّا وَمَطَرًا شَدِيدًا لِمُدَّةِ ساعَتَيْنِ أوَّلَكَثَرَ ثُمَّ تُضَيِّعُ الْأَرْضُ مَفْرُوشَةً بِالْأَسْمَاكِ، فَيَأْخُذُهَا النَّاسُ لِطَبَخِهَا وَتَنَاؤِلُهَا.

حاوَلَ الْعُلَمَاءُ مَعْرِفَةً سِرّ تِلْكَ الظَّاهِرَةِ الْعَجِيَّبَةِ؛ فَأَرْسَلُوا فَرِيقًا لِرِزِيَّارَةِ الْمَكَانِ وَالتَّعْرِفِ عَلَى الأَسْمَاكِ الَّتِي تَسَاقَطَ عَلَى الْأَرْضِ بَعْدَ هُدُهِ الْأَمَّطَارِ الشَّدِيدَةِ، فَوَجَدُوا أَنَّ أَكْثَرَ الأَسْمَاكِ الْمُمْتَشِرَّةِ عَلَى الْأَرْضِ مِنْ نَوْعٍ وَاحِدٍ، وَلَكِنَّ الْغَرِيبَ فِي الْأَمْرِ أَنَّ الْأَسْمَاكَ لَيَسَّتْ مُمَعَّلَّقَةً بِالْمَيَاهِ الْمُجَاوِرَةِ بَلْ بِيَمِيَاهِ الْمُحِيطِ الْأَطْلَسِيِّ الَّذِي يَبْعُدُ مَسَافَةً مِئَتِيْ كِيلُومُترٍ عَنْ مَحَلِّ سُقُوطِ الْأَسْمَاكِ.

ما هُوَ سَبُبُ تَشْكِيلِ هُذِهِ الظَّاهِرَةِ؟! يَحْدُثُ إِعْصَارٌ شَدِيدٌ فَيَسْخَبُ الْأَسْمَاكَ إِلَى السَّمَاءِ بِقُوَّةٍ وَيَأْخُذُهَا إِلَى مَكَانٍ بَعِيدٍ وَعِنْدَمَا يَفِقَدُ سُرْعَاتَهُ تَسَاقَطُ عَلَى الْأَرْضِ. يَحْتَفِلُ النَّاسُ فِي الْهُنْدُورَاسِ بِهَذَا الْيَوْمِ سَنَوِيًّا وَيُسَمِّونَهُ «مِهْرَاجَانَ» مَطَرِ السَّمَّاكِ.»

أَثَارَ	برانگیخت	حَبَرَ	حِيرَانَ كَرَد
إِحتَفَلَ	جشن گرفت	سَحَبَ	كَشِيد
أَصْبَحَ	شد	سَمَّى	نَامِيد
إِعْصَارٌ	گردباد	سَوْدَاء	سِيَاهُ (مُؤْنَثٌ أَسْوَدٌ)
آمِريكا الْوُسْطَى	آمریکای مرکزی	سَوْيَى	سَالَانَه
أَمْطَرَ	باران بارید	صَدَقَ	بَاورَ كَرَد
بَسَطَ	گستراند	حَتَّىٰ تُصَدِّقَ	تَا بَاورَ كَتَى
بَعْدَ	دور شد	ظَاهِرَة	پَدِيدَه «جَمْعٌ: ظَواهِرٌ»
تَرَى	مَيْبَينٍ، بَيْنٍ	فِلم	فِيلِم «جَمْعٌ: أَفْلَامٌ»
تَسَاقَطَ	پِي در پِي افتاد	الْمُحيطُ الْأَطْلَاسِيُّ	اقيانوس اطلس
التَّعَرُّفُ عَلَىٰ	شناختن	مَفْرُوش	پُوشیده، فرش شده
ثَلْجٌ	برف، يخ «جَمْعٌ: ثَلَوْجٌ»	مِهْرَاجَان	جشنواره
حَسَنَـاً	بسیار خوب	نُزُول	پایین آمدن، بارش

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصْ الدَّرْسِ.

- ١— يَحْتَفِلُ أَهَالِي الْهُنْدُورَاسُ بِهَذَا الْيَوْمِ شَهْرِيًّا وَ يُسَمِّونَهُ «مِهْرَاجَانَ الْبَحْرِ».
- ٢— عِنْدَمَا يَفْقِدُ الْإِعْصَارُ سُرْعَتَهُ، تَسَاقِطُ الْأَسْمَاكُ عَلَى الْأَرْضِ.
- ٣— يَئِسَ الْعُلَمَاءُ مِنْ مَعْرِفَةِ سِرِّ تِلْكَ الظَّاهِرَةِ الْعَجِيَّةِ.
- ٤— إِنَّ نُزُولَ الْمَطَرِ وَ الثَّلَجِ مِنَ السَّمَاءِ أَمْرٌ طَبِيعِيٌّ.
- ٥— تَحْدُثُ هَذِهِ الظَّاهِرَةُ عَشَرَ مَرَّاتٍ فِي السَّنَةِ.

اعلموا

أَشْكَالُ الْأَفْعَالِ (١)

فعال‌ها در زبان عربی بر اساس شکل «سوم شخص مفرد در فارسی» (مفرد مذکور غایب) به دو گروه تقسیم می‌شود.

گروه اول: فعل‌هایی که فقط از حروف اصلی تشکیل می‌شود.

گروه دوم: فعل‌هایی که علاوه بر حروف اصلی، حروف زائد دارد.

بیشتر فعل‌های «ماضی سوم شخص مفرد» که در متواتر اول با آن آشنا شدید از سه حرف اصلی تشکیل می‌شد؛ مانند خرج، عرق، قطع و شگر. «ماضی سوم شخص مفرد» برخی فعل‌ها نیز بیشتر از سه حرف است؛ مانند استخرج، اعتراف، انقطع و تشنگ.

در کتاب‌های عربی متواتر اول تا حدودی با چنین فعل‌هایی آشنا شده بودید. اکنون با فعل‌هایی که «سوم شخص مفرد ماضی» آنها بیش از سه حرف است، بیشتر آشنا شوید.

المَصْدَرُ	الْأَمْرُ	الْمُضَارِعُ	الْمَاضِي
إِسْتِفْعَال	إِسْتَفْعِلُ	يَسْتَفْعِلُ	إِسْتَفْعَلَ
إِفْتِعَال	إِفْتَعِلُ	يَفْتَعِلُ	إِفْتَعَلَ
إِنْفِعَال	إِنْفَعِلُ	يَنْفَعِلُ	إِنْفَعَلَ
تَفَعُّل	تَفَعَّلُ	يَتَفَعَّلُ	تَفَعَّلَ

۱- دانش آموز باید وزن فعل‌ها و مصدرهای این جدول را حفظ باشد و توانایی تشخیص آنها را داشته باشد.

الْمَصْدَر	الْأَمْر	الْمُضَارِع	الْمَاضِي
إِسْتِرْجَاعٌ: پس گرفتن	إِسْتِرْجِعُ: پس بگیر	يَسْتَرْجِعُ: پس می‌گیرد	إِسْتَرْجَعَ: پس گرفت
إِشْتِغَالٌ: کار کردن	إِشْتَغَلٌ: کار کن	يَشْتَغِلُ: کار می‌کند	إِشْتَغَلَ: کار کرد
إِنْفَاتَاحٌ: باز شدن	إِنْفَاتَحٌ: باز شو	يَنْفَتَحُ: باز می‌شود	إِنْفَتَحَ: باز شد
تَخْرُجٌ: دانش آموخته شدن	تَخَرَّجٌ: دانش آموخته شو	يَتَخَرَّجُ: دانش آموخته می‌شود	تَخَرَّجَ: دانش آموخته شد

إِخْتِيرْ نَفْسَكَ:

تَرْجِمِ الْأَفْعَالَ التَّالِيَةَ.

يَسْتَغْفِرُ:

إِسْتَغْفَرَ:

مُضَارِع

ماضِي

إِسْتِهْفَارٌ: آمرزش خواستن

إِسْتَغْفِرٌ:

مُصَدَّر

امْرٌ

يَعْتَذِرُ:

إِعْتَذَرَ:

مُضَارِع

ماضِي

إِعْتِذَارٌ: پوزش خواستن

إِعْتَذَرُ:

مُصَدَّر

امْرٌ

يَنْقَطِعُ:

إِنْقَطَعَ:

مُضَارِع

ماضِي

إِنْقِطَاعٌ: بُریده شدن

إِنْقَطَعٌ:

مُصَدَّر

امْرٌ

يَتَكَلَّمُ:

تَكَلَّمَ:

مُضَارِع

ماضِي

تَكَلُّمٌ: سخن گفتن

تَكَلَّمٌ:

مُصَدَّر

امْرٌ

آنچه در یادگیری فعل‌ها مهم است شناسه‌هایی هستند که در سه سال گذشته با آنها آشنا شده‌اید.

یادآوری فعل ماضی که در پایه هفتم خواندید:

«تُ» در «فَعَلْتُ» (انجام دادم) مانند:

تعلّمتُ إِنْسَحَبْتُ اكْتَسَبْتُ اسْتَخْرَجْتُ

«تَ» در «فَعَلْتَ» (انجام دادی) مانند:

تعلّمتَ إِنْسَحَبَتَ اكْتَسَبَتَ اسْتَخْرَجَتَ

«فَعَلَ» (انجام داد) مانند: «—»

تعلّمَ إِنْسَحَبَ اكْتَسَبَ اسْتَخْرَجَ

«نا» در «فَعَلْنَا» (انجام دادیم) مانند:

تعلّمنا إِنْسَحَبْنَا اكْتَسَبْنَا اسْتَخْرَجْنَا

«تُمْ» در «فَعَلْتُمْ» (انجام دادید) مانند:

تعلّمتُمْ إِنْسَحَبْتُمْ اكْتَسَبْتُمْ اسْتَخْرَجْتُمْ

«وا» در «فَعَلْوَا» (انجام دادند) مانند:

تعلّموا إِنْسَحَبُوا اكْتَسَبُوا اسْتَخْرَجُوا

اکتون با توجّه به شناسه ترجمه کنید.

..... اِشْتَغَلُوا: اِشْتَغَلَ:	کار کرد
..... تَعَلَّمَتُمْ: تَعَلَّمَ:	یاد گرفت
..... اِنْقَطَعَتْ: بَرِيدَه شد	بریده شد
..... اِسْتَغَفَرْنَا: اِسْتَغَفَرَ:	آمرزش خواست

یادآوری فعل مضارع که در پایه هشتم خواندید:

«أ» در «أَفْعَلُ» (انجام می‌دهم) مانند: أَسْتَخْرُجُ أَكْتَسِبُ أَنْسَحِبُ أَتَعَلَّمُ

«ت» در «تَفْعَلُ» (انجام می‌دهی) مانند: تَسْتَخْرُجُ تَكْتَسِبُ تَنْسَحِبُ تَتَعَلَّمُ

«ي» در «يَفْعَلُ» (انجام می‌دهد) مانند: يَسْتَخْرُجُ يَكْتَسِبُ يَنْسَحِبُ يَتَعَلَّمُ

«ف» در «فَفَعَلُ» (انجام می‌دهیم) مانند: فَسْتَخْرُجُ فَكْتَسِبُ فَنْسَحِبُ فَتَعَلَّمُ

«ت» + «ریشه» + «ون» در «تَفْعَلُونَ» (انجام می‌دهید) مانند:

تَسْتَخْرِجُونَ تَكْتَسِبُونَ تَنْسَحِبُونَ تَتَعَلَّمُونَ

«ي» + «ریشه» + «ون» در «يَفْعَلُونَ» (انجام می‌دهند) مانند:

يَسْتَخْرِجُونَ يَكْتَسِبُونَ يَنْسَحِبُونَ يَتَعَلَّمُونَ

اکنون با توجّه به شناسه ترجمہ کنید.

يَبْتَسِمُونَ:	لبخند می زند
يَتَكَلَّمُونَ:	سخن می گوید
يَنْسَحِبُونَ:	عقب نشینی می کند
يَتَعَلَّمُونَ:	یاد می گیرد

فِعْلُ الْأَمْرِ

در پایه نهم با فعل امر در سه وزن «إِفْعَلْ»، «إِفْعِلْ» و «أَفْعُلْ» آشنا شدید؛ مثال:

تَنْزِيلٌ: پایین می آیی انْزِلْ:	إِسْمَاعٌ: بشنو تَسْمَعُ: می شنوي
تَعْرِفٌ: می شناسی اعْرِفْ:	إِلْعَبٌ: بازی کنی تَلْعَبُ: بازی می کنی
تَكْتُبٌ: می نویسی اَكْتُبْ:	إِذْهَبٌ: برو تَذْهَبُ: می روی
تَخْرُجٌ: خارج می شوی اُخْرُجْ:	إِعْمَلٌ: کار کنی تَعْمَلُ: کار می کنی
تَنْظُرٌ: نگاه می کنی اُنْظُرْ:	إِجْلِسٌ: بنشینی تَجْلِسُ: می نشینی

اکنون با شکل‌های جدیدی از فعل امر آشنا شوید.

تَسْتَغْفِرُ: آمرزش می‌خواهی **إِسْتَغْفِرُ**

تَبْتَعِدُ: دور می‌شوی **إِبْتَاعِدُ**

تَنْسَحِبُ: عقب‌نشینی می‌کنی **إِنْسَحِبُ**: عقب‌نشینی کن

تَعْلَمُ: یاد بگیری **تَتَعْلَمُ**: یاد می‌گیری

آنچه در یادگیری فعل‌ها مهم است، نشانه‌هایی هستند که در پایه نهم با آنها آشنا شده‌اید.

إِبْتَاعِدُوا عَنِ الْكَسْلِ^۱; إِسْتَخِدِمُوا قُوَّاتُكُمْ; تَعَلَّمُوا دُرُوسَكُمْ; لَا تَنْسَحِبُوا عَنِ أَدَاءِ وَاجِبِكُمْ.

^۱ الْكَسْل: تنبی

یادآوری فعل امر که در پایه نهم خواندید:

«ـ» در «إِفْعَلْ إِسْتَفْعِلْ إِفْتَعِلْ إِنْفَعِلْ تَفَعُّلْ» مانند:

إِذْهَبْ إِسْتَخْرِجْ إِكْتَسِبْ إِنْسَحِبْ تَعَلَّمْ

«ـ» در «إِفْعَلِي إِسْتَفْعِلِي إِفْتَعِلِي إِنْفَعِلِي تَفَعَّلِي» مانند:

إِذْهَبِي إِسْتَخْرِجِي إِكْتَسِبِي إِنْسَحِبِي تَعَلَّمِي

«ـ» در «إِفْعَلُوا إِسْتَفْعِلُوا إِفْتَعِلُوا إِنْفَعِلُوا تَفَعَّلُوا» مانند:

إِذْهَبُوا إِسْتَخْرِجُوا إِكْتَسِبُوا إِنْسَحِبُوا تَعَلَّمُوا

«ـ» در «إِفْعَلْنَ إِسْتَفْعِلْنَ إِفْتَعِلْنَ إِنْفَعِلْنَ تَفَعَّلْنَ» مانند:

إِذْهَبْنَ إِسْتَخْرِجْنَ إِكْتَسِبْنَ إِنْسَحِبْنَ تَعَلَّمْنَ

«ـ» در «إِفْعَلَا إِسْتَفْعِلَا إِفْتَعِلَا إِنْفَعِلَا تَفَعَّلَا» مانند:

إِذْهَبَا إِسْتَخْرِجَا إِكْتَسِبَا إِنْسَحِبَا تَعَلَّمَا

اکنون با توجّه به شناسه ترجمه کنید.

تَنْتَظِرُونَ: منتظر می‌شوید

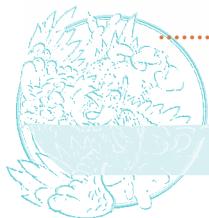
..... إِنْتَظِرُوا:

تَتَعَجَّبُونَ: تعجب می‌کنی

..... تَعَجَّبِي:

تَسْتَخْرِجُونَ: خارج می‌کنید

..... إِسْتَخْرِجْنَ:

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

جواز

(في قِسْمِ الْجَوازاتِ^١ في الْمَطَارِ)

الْمُسافِرُ الْإِيرانِيُّ

نَحْنُ مِنْ إِرَانَ وَ مِنْ مَدِينَةِ زَابُل.

أَشْكُرُكَ يَا سَيِّدي.

أَحِبُّ هُذِهِ اللُّغَةَ. الْعَرَبِيَّةُ جَمِيلَةُ.

سِتَّهُ: الِّدَائِيُّ وَ أَخْتَاهِيُّ وَ أَخْوَاهِيُّ.

نَعَمْ؛ كُلُّ وَاحِدٍ مِنَّا بِطاَقَتُهُ بِيَدِهِ.

عَلَى عَيْنِي.

نَحْنُ جَاهِزُونَ.^٨

شُرْطُيُّ إِدَارَةِ الْجَوازاتِ

أَهَلاً وَ سَهَلاً بِكُمْ. مِنْ أَيِّ بَلَدٍ أَنْتُمْ؟

مَرَحْبًا بِكُمْ^٢. شَرَفْتُمُونَا.

ما شاءَ اللَّهُ! تَتَكَلَّمُ بِالْعَرَبِيَّةِ جَيِّدًا!

كَمْ عَدْدُ الْمُرَافِقِينَ^٤؟

أَهَلاً بِالضَّيْوفِ. هَلْ عِنْدَكُمْ بِطَاقَاتُ^٦ الدُّخُولِ؟

الرِّجَالُ عَلَى الْيَمِينِ وَ النِّسَاءُ عَلَى الْيَسَارِ لِلتَّفْتِيشِ.^٧

رَجَاءً؛ إِجْعَلُوا جَوازَاتِكُمْ فِي أَيْدِيْكُمْ.

١- جواز: گذرنامه ٢- مرحباً بكم: خوش آمدید ٣- شرفتم: مشرف فرمودید ٤- مراقب: همراه ٥- الـدـائـيـ وـ أـخـتـاهـيـ وـ أـخـوـاهـيـ: پدر و مادرم، دوخواهرم و دو برادرم ٦- بطاقة: کارت، بلیت ٧- تفتشیش: بازرگانی ٨- جاهز: آماده

الَّتَّمَرِينُ الْأُولُّ: عَيْنِ الْجُمَلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسْبَ الْحَقِيقَةِ وَالْوَاقِعِ.

- ١- الْمِهْرَاجَانُ احْتِفَالٌ بِمُنَاسَبَةٍ جَمِيلَةٍ، كَمِهْرَاجَانِ الْأَزْهَارِ وَ مِهْرَاجَانِ الْأَفْلَامِ.
- ٢- الْتَّلْجُ نَوْعٌ مِنْ أَنْوَاعِ نُزُولِ الْمَاءِ مِنَ السَّمَاءِ يَنْزِلُ عَلَى الْجِبَالِ فَقَط.
- ٣- يَحْتَفِلُ الْإِيرَانِيُّونَ بِالنُّورُوزِ أَوَّلَ يَوْمٍ مِنْ أَيَّامِ السَّنَةِ الشَّمْسِيَّةِ.
- ٤- تَعِيشُ الْأَسْمَاكُ فِي النَّهَرِ وَ الْبَحْرِ وَ لَهَا أَنْوَاعٌ مُخْتَلِفةٌ.
- ٥- الْإِعْصَارُ رِيحٌ شَدِيدَةٌ لَا تَنْتَقِلُ^١ مِنْ مَكَانٍ إِلَى مَكَانٍ آخَرَ.

الَّتَّمَرِينُ الثَّانِي: عَيْنِ الْجَوابِ الصَّحِيحَ.

○	قَطَّعَ	○	قَطَّعَ ○	اِنْقَطَعَ	○	اِنْقَطَعَ ○	اِنْقَطَعَ	○	اِنْقَطَعَ ○	
○	يَسْتَرْجِعُ	○	يَرْجِعُ	○	يُراجِعُ	○	يُراجِعُ ○	يُراجِعُ	○	يُراجِعُ ○
○	تَعْلِيمٌ	○	تَعْلُمٌ	○	اِسْتِعْلَامٌ	○	اِسْتِعْلَامٌ ○	اِسْتِعْلَامٌ	○	اِسْتِعْلَامٌ ○
○	اِسْمَاعٌ	○	تَسَمَّعٌ	○	اِسْتَمِعٌ	○	اِسْتَمِعٌ ○	اِسْتَمِعٌ	○	اِسْتَمِعٌ ○
○	لَا تَحْتَفِلُ	○	لَا تَحَتَّفِلُ	○	مَا احْتَفَلَ	○	مَا احْتَفَلَ ○	مَا احْتَفَلَ	○	مَا احْتَفَلَ ○
○	اِبْتِسَامٌ	○	ابْتِسَامٌ	○	سَيَبْتِسِمُ	○	سَيَبْتِسِمُ ○	سَيَبْتِسِمُ	○	سَيَبْتِسِمُ ○

١- لَا تَنْتَقِلُ: جَابَهُ جَاهَ غَمِ شَوَد

الْتَّمْرِينُ التَّالِثُ: تَرْجِمُ الْآيَاتِ وَالْحَدِيثَيْنِ، ثُمَّ عَيْنُ نَوْعَ الْأَفْعَالِ. (إِذَا كَانَ مُوجُودًا)

١- ﴿فَاسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ آل عمران : ١٣٥

٢- ﴿فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِيْنَ﴾ يوئس : ٢٠

٣- ﴿وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ ...﴾ الْمُرْمَل : ١٠

٤- النَّاسُ نِيَامٌ ؟ فَإِذَا مَاتُوا انْتَبَهُوا . رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- إِنَّكُمْ مَسْؤُلُونَ حَتَّىٰ عَنِ الْبِقَاعِ وَالْبَهَائِمِ . رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

سنگ قبر بانو دکتر آنه ماری شیمل اسلام پژوه، خاورشناس و مولوی شناس آلمانی

آراسته به حدیث رسول الله ﷺ

- ١- نیام: خفتگان (مفید: نائم) ٢- انتبهوا: بیدار شدند (بیدار شوند)
٣- بقاع: قطعه های زمین ٤- بهائم: چارپایان
(مفید: بُقْعة)

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ: ضَعْ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَادَ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَائِدَةٌ».

○ يَدْرُسُ فِيهِ الطُّلَّابُ.	١- الْمَسْجِدُ
○ عَيْنُ الْمَاءِ وَ نَهْرُ كَثِيرُ الْمَاءِ.	٢- الْمِشْمِشُ
○ فَاكِهَةٌ يَأْكُلُهَا النَّاسُ مُجَفَّفَةً أَيْضًاً.	٣- الْيَنْبُوعُ
○ بَيْتُ مُقَدَّسٍ لِأَدَاءِ الصَّلَاةِ عِنْدَ الْمُسْلِمِينَ.	٤- الْمَوْتُ
○ الْوَقْتُ الْمُمَتَّدُ مِنْ مَغْرِبِ الشَّمْسِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ.	٥- الْلَّيلُ
	٦- الْصَّفُّ

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: عِيْنِ الْكَلِمَاتِ الْمُتَرَادِفَةِ وَالْمُنَاضَدَةِ.

أَنْزَلَ / أَصْبَحَ / حَفَلَةً / رَفَعَ / صُعُودٌ / صَارَ / مِهْرَاجَانٌ / نُزُولٌ

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ فِعْلًا مُنَاسِبًا.

○ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ..... لِدَنِيلَكَ غافر: ٥٥	١-
○ إِسْتَرْجِعْ كُلُّنَا مِنَ الْمَدْرَسَةِ بَعْدَ سَتَّيْنِ.	٢-
○ نَتَخَرَّجُ رَجَائِي عَنِ الْخَلْقِ، وَأَنْتَ رَجَائِي.	٣-
○ إِنْقَطَعْتُ وَالِدَّهُ لِلرُّجُوعِ إِلَى الْبَيْتِ.	٤-
○ يَنْتَظِرُ رَسَائِلَ عَبْرَ الْإِنْتِرِنِتِ.	٥-
○ إِسْتَلَمْنَا	

١- عَبْرَ: از راهِ

إِنْتَخِبِ الْجَوَابَ الصَّحِيحَ فِي التَّرْجِمَةِ الْفَارِسِيَّةِ.

١- ﴿ وَ لَا تَيَأسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيَأسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴾ يوسف: ٨٧

واز رحمت خدا نامید نشودند ؟ زира جز مردم کافر کسی از رحمت خدا نامید نشده است نمی شود .

٢- ﴿ أُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادَلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحَسَنُ ﴾ آلِّحل: ١٢٥

با دانش و فرمان اندرز نیکو به راه پروردگارت فرا بخوان و با آنان به [شیوه‌ای] که خوب بهتر است گفت و گو کن.

٣- ﴿ فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَ اشْكُرُوا لِي ﴾ آلِّبَقَرَة: ١٥٢

پس ما را مرا یاد کنید؛ تا شما را یاد کنم و از من سپاس‌گزاری کنید شکرگزاری کنید .

٤- ﴿ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾

خدا به کسی جز به اندازه توانش درخواستش تکلیف نمی‌دهد؛

٥- ﴿ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ عَلَيْهَا مَا أَكْتَسَبَتْ ﴾ آلِّبَقَرَة: ٢٨٦

هرکس آنچه را که [از خوبی‌ها] کسب کرده، به سودش زیانش است، و آنچه را [نیز که از بدی‌ها] کسب کرده، به سودش زیانش است.

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

ابحث عن قصّةٍ قُرآنِيَّةٍ فَصِيرَةٍ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ فِي الإِنْتِرْنِتِ أَوْ مَجَلَّةً أَوْ كِتَابًِ وَتَرْجِمْهَا إِلَى الْفَارِسِيَّةِ، مُسْتَعِينًا بِمُعَجمٍ عَرَبِيٍّ – فَارِسِيٌّ.

آلدرُس الرَّابِعُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبِحَمْدِهِ تَبَعَّدُ الْفَقْرُ

﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ الأنبياء : ٩٢
بی گمان این امت شماست؛ امّتی یگانه و من پروردگار تان هستم، پس
مرا پرسنید.

لَقَدْ كَانَتْ رِسَالَةُ الْإِسْلَامِ عَلَى مَرْءُ الْعُصُورِ قَائِمَةً عَلَى أَسَاسِ الْمَنْطِقِ وَاجْتِنَابِ الْإِسَاءَةِ؛

فَإِنَّ اللَّهَ يَقُولُ:

﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ إِذْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي يَبْيَكَ وَبَيْتَهُ

عَدَاوَةً كَانَهُ وَلِيٌ حَمِيمٌ﴾ فُصِّلَتْ : ٣٤

إِنَّ الْقُرْآنَ يَأْمُرُ الْمُسْلِمِينَ أَنْ لَا يَسْبِبُوا مَعْبُودَاتِ الْمُشْرِكِينَ وَالْكُفَّارِ فَهُوَ يَقُولُ:

﴿وَلَا تَسْبِبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبِبُوا اللَّهَ...﴾ الأنعام : ١٠٨

الْإِسْلَامُ يَحْتَرِمُ الْأَدِيَانَ الْإِلَهِيَّةَ؛ ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَ

بَيْنَكُمْ أَلَا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا﴾ آل عمران : ٦٤

يُؤْكِدُ الْقُرْآنُ عَلَى حُرْيَّةِ الْعَقِيدَةِ: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ...﴾ البقرة : ٢٥٦

لَا يَجُوزُ الْإِصرَارُ عَلَى نِقَاطِ الْخِلَافِ وَعَلَى الْعُدُوانِ، لَأَنَّهُ لَا يَنْتَفِعُ بِهِ أَحَدٌ؛ وَعَلَى كُلِّ

١- و نیکی و بدی برابر نیستند؛ [بدی را] به گونه ای که بهتر است دفع کن که آنگاه کسی که میان تو و او دشمنی هست، گویی دوستی صمیمی می شود.

٢- آن لایسبو: که دشتم ندهند

٣- کسانی را که به جای خدا فرامی خوانند، دشتم ندهید که به خداوند دشتم دهند

٤- أَلَا نَعْبُدَ = أَنْ + لَا نَعْبُدَ

النّاسِ أَن يَتَعَايشُوا مَعَ بَعْضِهِمْ تَعَايُشًا سِلْمِيًّا، مَعَ احْتِفاظِ كُلِّ مِنْهُمْ بِعَقَائِدِهِ؛ لِأَنَّهُ

﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُون﴾ الرَّوم: ٣٢

الْأَبْلَادُ الْإِسْلَامِيَّةُ مَجْمُوعَةٌ مِنَ الشُّعُوبِ الْكَثِيرَةِ، تَخَلَّفُ فِي لُغَاتِهَا وَأَلْوَانِهَا.

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَ قَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَقْنَاكُمْ﴾ الحُجَّرَاتُ : ١٣

يَأُمُّنَا الْقُرْآنُ بِالْوَحْدَةِ.

﴿وَاعْتَصِمُوا بِبَحْرِ اللَّهِ جَمِيعًا وَ لَا تَقْرَرُوا ...﴾ آل عمران: ١٠٣

يَتَجَلَّ اتْهَادُ الْأُمَّةِ الْإِسْلَامِيَّةِ في صُورٍ كثيرةٍ، منها اجْتِمَاعُ الْمُسْلِمِينَ في مَكَانٍ وَاحِدٍ **فِي الْحَجَّ**. الْمُسْلِمُونَ **خُمْسُ** سُكَّانِ الْعَالَمِ، يَعِيشُونَ فِي مِسَاخَةٍ وَاسِعَةٍ مِنَ الْأَرْضِ مِنَ الصِّينِ إِلَى الْمُحِيطِ الْأَطْلَاسِيِّ.

قال الإمام الخميني قَيْتَبَيْتُ: ... إذا قال أحد كلاماً **يُفَرِّقُ** المسلمين، فاعلموا أنه جاهل أو عالم يحاول إيجاد التفرقة بين صفوف المسلمين.

و قال **قَائِدُنا** آية الله الخامنئي:

من رأى منكم أحداً يدعوه إلى التفرقة، فهو **عَمِيلُ** العدو.

آل المُعَجم: واژه‌نامه

آنچی	پرهیزگارترین	حَمِيم	گرم و صمیمی	سواء	یکسان
احتفاظ	نگاهداشت	خِلاف	اختلاف	عَلَى مَرْ	در گذر زمان <small>الْعُصُورِ</small>
إِسَاءَة	بدی کردن	خُمْس	یک پنجم	عَمِيل	مزدور «جمع: عُمَلَاء»
آشَرَك	شریک قرار داد	دَعَا	فرا خواهند، دعا کرد	لَدْئِي	نژد «لَدَيْهِم: دارند»
إِعْتَصَمَ	چنگ زد (با دست گرفت)	ذَكْر	مرد، نر	مَعَ بَعْض	با همدیگر
أَكْرَم	گرامی ترین	فَرِحْ	شاد	مِنْ دُونِ اللَّهِ	به جای خدا، به غیر خدا
أَنْثَى	زن، ماده	فَرَقَ	پراکنده ساخت	يَتَجَلَّ	جلوه‌گر می‌شود
تَعَارُف	یکدیگر را شناختن «لِتَعْرَفُوا: تایکدیگر را بشناسید.»	قَائِدٌ	رہبر «جمع: قادَة»	يَجُوزُ	جايز است
تعایش	همزیستی داشت	قَائِمٌ	استوار، ایستاده	يَسْتَوِي	برابر می‌شود
حَبْل	طناب «جمع: حِبَال»	سَبَّ	دشنام داد	يُؤَكِّدُ	تأکید می‌کند
حُرْيَة	آزادی	سِلْمَيٰ	مُسَالِمَت آمیز «سِلْمٌ: صلح»		

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَالْخَطَأَ حَسَبَ نَصُّ الدَّرِسِ.

١- يَجُوزُ الإِصْرَارُ عَلَى نِقَاطِ الْخِلَافِ وَالْعُدُوانِ، لِلِّدْفَاعِ عَنِ الْحَقِيقَةِ.

٢- رِسَالَةُ الْإِسْلَامِ قَائِمَةٌ عَلَى أَسَاسِ الْمُنْطِقِ وَاجْتِنَابِ الْإِسَاءَةِ.

٣- عَلَى كُلِّ النَّاسِ أَنْ يَتَعَايَشُوا مَعَ بَعْضِهِمْ تَعَايُشًا سِلْمِيًّا.

٤- لِبَعْضِ الشُّعُوبِ فَضْلٌ عَلَى الْآخَرِينَ بِسَبَبِ اللَّوْنِ.

٥- رُبْعُ سُكَّانِ الْعَالَمِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ.

إِعْلَمُوا

أَشْكَالُ الْأَفْعَالِ (٢)

در درس گذشته با چند فعل، که «سوم شخص مفرد ماضی» آنها بیش از سه حرف است، آشنا شدید. اکنون با چند فعل دیگر آشنا شوید.

الْمَصْدَرُ ^١	الْأَمْرُ	الْمُضَارِعُ	الْمَاضِي
تَفَاعُل	تَفَاعُل	يَتَفَاعُلُ	تَفَاعَلَ
تَفْعِيل	فَعْلٌ	يُفَعِّلُ	فَعَلَ
مُفَاعَلَة	فَاعِلٌ	يُفَاعِلُ	فَاعَلَ
إِفْعَالٌ	أَفْعِلٌ	يُفْعِلُ	أَفْعَلَ

۱- دانش آموز باید وزن های این جدول را حفظ کند.

مصدر	امر	مضارع	ماضي
تَشَابُه: همانند شدن	تَشَابُه: همانند شو	يَتَشَابُه: همانند می‌شود	تَشَابُه: همانند شد
تَفْرِيح: شاد کردن	فَرَحٌ: شاد کن	يُفَرِّحُ: شاد می‌کند	فَرَحٌ: شاد کرد
مُجَالَسَة: همنشینی کردن	جَالِسٌ: همنشینی می‌کن	يُجَالِسُ: همنشینی می‌کند	جَالَسَ: همنشینی کرد
إِخْرَاج: بیرون آوردن	أَخْرَجٌ: بیرون می‌آورد	يُخْرِجُ: بیرون می‌آورد	أَخْرَجَ: بیرون آورد

اِخْتِرْ نَفْسَكَ:

تَرِحِيمُ الْأَفْعَالِ.

يَتَعَامِلُ:	تَعَامِلٌ:	مُضارع	ماضي
تَعَامِلٌ: داد و ستد کردن	تَعَامِلٌ:	مصدر	امر

يُعْلَمُ:	عَلَمٌ:	مُضارع	ماضي
تَعْلِيمٌ: یاد دادن	عَلَمٌ:	مصدر	امر

يُكَاتِبُ:	كَاتَبٌ:	مُضارع	ماضي
مُكَاتَبَة: نامه‌نگاری کردن	كَاتِبٌ:	مصدر	امر

يُجْلِسُ:	أَجْلَسَ:	مُضارع	ماضي
إِجْلَاسٌ: نشاندن	أَجْلَسٌ:	مصدر	امر

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

حوارٌ

(في صالة التفتيش بالجمارك^۱)

الزائرهُ	شرطی الجماركِ
علی عیني، يا أخي، ولكن ما هي المشكّلة؟ لا بأس.	إجلبي هذه الحقيبة إلى هنا. تفتيش بسيط.
لأسرتي.	عفواً، لمن هذه الحقيبة؟ افتتحيها من فضلك.
تفضل، حقيبتي مفتوحة للتفتيش. فرشاة الأسنان و المعجون و المنشفة و الملابس ...	ماذا في الحقيبة؟ ما هذا الكتاب؟
ليس كتاباً، بل دفتر الذكريات ^۲ .	ما هذه الحبوب؟ هذا، غير مسموحة.
حبوب مهدّة، عندي صداع. ولكن أنا بحاجة إليها جداً.	لا بأس.
شكراً.	اجمعيها و اذهب بي.
فيأمان الله.	

۱- صالة: سالن ۲- جمارك: گمرک ۳- من فضلك: لطفاً ۴- ذكريات: خاطرات

✿ برای مطالعه در خانه ✿

در درس سوم خواندید که آنچه در یادگیری فعل‌ها مهم است، شناسه است.

مثال‌هایی برای یادآوری فعل ماضی که در پایه هفتم خواندید:

«تُ» در «فَعَلْتُ» (انجام دادم): مانند:

تَعَارَفْتُ عَلِمْتُ شَاهَدْتُ أَرْسَلْتُ

«تُ» در «فَعَلْتَ» (انجام دادی): مانند:

تَعَارَفَتَ عَلِمْتَ شَاهَدَتَ أَرْسَلَتَ

«فَعَلَ» (انجام داد): مانند:

تَعَارَفَ عَلِمَ شَاهَدَ أَرْسَلَ

«نا» در «فَعَلْنَا» (انجام دادیم): مانند:

تَعَارَفْنَا عَلِمْنَا شَاهَدْنَا أَرْسَلْنَا

«تم» در «فَعَلْتُمْ» (انجام دادید): مانند:

تَعَارَفْتُمْ عَلِمْتُمْ شَاهَدْتُمْ أَرْسَلْتُمْ

«وا» در «فَعَلْوَا» (انجام دادند): مانند:

تَعَارَفْوَا عَلِمْوَا شَاهَدْوَا أَرْسَلْوَا

اکنون با توجه به شناسه ترجمه کنید.

..... تَصادَمْ: تصادم کرد

..... حَرَكْتُمَا: حرکت داد

..... سافَرْنَا: سفر کرد

..... أَحْسَنْتُمْ: احسن: نیکی کرد

مثال‌هایی برای یادآوری فعل مضارع که در پایه هشتم خواندید:

«أ» در «أَفْعَلُ» (انجام می‌دهم)؛ مانند: أَتَعَارَفُ أَعْلَمُ أُشَاهِدُ أَرْسَلُ
 «ت» در «تَفْعَلُ» (انجام می‌دهی)؛ مانند: تَعَارَفُ تُعَلِّمُ تُشَاهِدُ تُرْسِلُ
 «ي» در «يَفْعَلُ» (انجام می‌دهد)؛ مانند: يَعَارَفُ يُعَلِّمُ يُشَاهِدُ يُرْسِلُ
 «ن» در «نَفْعَلُ» (انجام می‌دهیم)؛ مانند: نَعَارَفُ نُعَلِّمُ نُشَاهِدُ نُرْسِلُ
 «ت» + «ريشه» + «ون» در «تَفْعَلُونَ» (انجام می‌دهید)؛ مانند:

تَعَارَفُونَ نُعَلِّمُونَ تُشَاهِدُونَ نُرْسِلُونَ

«ي» + «ريشه» + «ون» در «يَفْعَلُونَ» (انجام می‌دهند)؛ مانند:

يَعَارَفُونَ يُعَلِّمُونَ يُشَاهِدُونَ يُرْسِلُونَ

اکنون با توجه به شناسه ترجمه کنید.

..... یُعَوْضُ: جبران می‌کند یُعَوْضُونَ:

..... یُعَالِمُ: رفتار می‌کند تُعَالِمُونَ:

..... یُخْرِجُ: خارج می‌کند يُخْرِجْنَ:

..... تَبَادَلَ: داد و ستد کرد تَبَادَلَيْنَ:

آنچه در یادگیری فعل‌های امر مهم است، شناسه‌هایی هستند که در پایه نهم با آنها آشنا شده‌اید.

یادآوری شناسه‌های فعل امر:

«ـ» در «اِفْعَلُ، تَفَاعَلُ، فَعُلُّ، فَاعِلُ، أَفْعِلُ» مانند:

اِذْهَبْ اَخْرِجْ جَالِسْ فَرِّحْ تَشَابَهْ

«ـ» در «اِفْعَلِي، تَفَاعَلِي، فَعُلِّي، فَاعِلِي، أَفْعِلِي» مانند:

اِذْهَبِي اَخْرِجي تَشَابَهِي جَالِسِي فَرِّحِي

«ـ» در «اِفْعَلُوا، تَفَاعَلُوا، فَعُلُّوا، فَاعِلُوا، أَفْعِلُوا» مانند:

اِذْهَبُوا اَخْرِجُوا جَالِسُوا تَشَابَهُوا فَرِّحُوا

«ـ» در «اِفْعَلَنَ، تَفَاعَلَنَ، فَعُلُّنَ، فَاعِلَنَ، أَفْعِلَنَ» مانند:

اِذْهَبْنَ اَخْرِجْنَ جَالِسْنَ تَشَابَهْنَ فَرِّحْنَ

«ـ» در «اِفْعَلَا، تَفَاعَلَا، فَعُلَا، فَاعِلَا، أَفْعِلَا» مانند:

اِذْهَبَا اَخْرِجا جَالِسَا تَشَابَهَا فَرِّحا

اکنون با توجه به شناسه ترجمه کنید.

..... سَلَّمُوا: سلام می‌کنید

..... تَعَارِفْنَ: آشنا می‌شوید

..... شارِکَا: شرکت می‌کنید

..... اَحْسِنِي: تُحسِّنين: نیکی می‌کنی

التمارين

التمرين الأول: أيُّ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِمَاتِ الْمُعْجَمِ، تُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةَ؟

- ١- رَئِيسُ الْبِلَادِ، الَّذِي يَأْمُرُ الْمَسْؤُولِينَ وَيَنْصُحُهُمْ لِأَدَاءِ واجباتِهِم.
- ٢- تَعْرُفُ الْبَعْضُ عَلَى الْبَعْضِ الْآخِرِ.
- ٣- الَّذِي يَعْمَلُ لِمَصْلَحَةِ الْعَدُوِّ.
- ٤- جُزْءٌ وَاحِدٌ مِنْ خَمْسَةٍ.

التمرين الثاني: إِجْعَلْ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدَ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَائِدَةٌ».

- وَجْعٌ فِي الرَّأْسِ تَخَلُّفٌ أَنْواعُهُ وَأَسْبَابُهُ.
- أَكْبَرُ مِنَ الْبَحْرِ كَثِيرًا.
- أَدَاهُ لِتَنْظِيفِ الْأَسْنَانِ.
- قِطْعَةٌ مِنَ الْأَرْضِ.
- ١- ذَاك
- ٢- الْفُرْشَاهُ
- ٣- الْبَقَعَةُ
- ٤- الصُّدَاعُ
- ٥- الْمُحيطُ

التمرين الثالث: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَّةِ. «كَلِمَاتَانِ زَائِدَتَانِ»

- ١- ذِكْرِيَاتٍ / سَوَاءً / الشَّعْبُ / قَائِمَةً / لَدَيْ / مِنْ دونِ
- ٢- جَوَالٌ تَفْرُغُ بَطَارِيَّتُهُ خِلَالَ نِصْفِ يَوْمٍ.
- ٣- زُمَلَائي فِي الدَّرْسِ عَلَى حَدٌّ
- ٤- كَتَبْتُ السَّفَرَةِ الْعِلْمِيَّةِ.
- ٥- لا تَعْبُدُوا اللَّهَ أَحَدًا.

١- تَفْرُغُ: خالي مى شود

١— الزَّرَافَةُ لَا تَنَامُ فِي الْيَوْمِ الْوَاحِدِ إِلَّا أَقَلَّ مِنْ ثَلَاثِينَ دَقِيقَةً وَ عَلَى ثَلَاثٍ مَرَاحِلٍ؟

٢— مَقْبَرَةُ «وَادِي السَّلَامِ» فِي النَّجَفِ الْأَشْرَفِ مِنْ أَكْبَرِ الْمَقَابِرِ فِي الْعَالَمِ؟

٣— الصِّينُ أَوْلُ دَوَلَةٍ فِي الْعَالَمِ اسْتَخَدَمَتْ نُقُودًا وَرَقِيَّةً؟

٤— الْفَرَسُ قَادِرٌ عَلَى النَّوْمِ وَاقِفًا عَلَى أَقْدَامِهِ؟

٥— أَكْثَرُ فِيْتَامِينِ C لِلْبُرْتُقالِ فِي قِسْرِهِ؟

آلَّا تَمْرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِمُ الْآيَاتِ وَ اكْتُبْ نَوْعَ الْأَفْعَالِ فِيهَا.

١- ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ﴾ البَقَرَةُ: ٢٢

٢- ﴿أَللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ البَقَرَةُ: ٢٥٧

٣- ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ﴾ غافر: ٥٥

٤- ﴿... وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ...﴾ آلُّ عِمَرَانَ: ١٦٤

٥- ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ﴾ الأَسْرَاءُ : ١٠٥

٦- ﴿قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ البَقَرَةُ: ٣٠

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: عَيْنِ الْجَوابَ الصَّحِيحَ.

- حَاوَلَ □ حَوَّلَ □ تَحَوَّلَ ١- الْمَاضِي مِنْ «يُحاوِلُ» :
- يُحَذِّرُ □ يَحْذِرُ □ يُحَاذِرُ ٢- الْمُضَارِعُ مِنْ «حَذَرَ» :
- إِقْعَادٌ □ تَقْعِيدٌ □ تَقَاعُدٌ ٣- الْمَصْدَرُ مِنْ «تَقَاعِدَ» :
- أَرْسَلَ □ أُرْسَلُ □ أَرْسِلُ ٤- الْأَمْرُ مِنْ «تُرْسِلُ» :
- لَا تُقْبِلُوا □ لَا تَقْبِلُوا □ لَا تُقْبِلُوْنَ ٥- الْتَّهِيُّ مِنْ «تُقْبِلُوْنَ» :
- يَعْلَمُ □ يَتَعَلَّمُ □ يُعَلِّمُ ٦- الْمُضَارِعُ مِنْ «تَعَلَّمَ» :
- إِعْتِرَافٌ □ تَعْرُفٌ □ تَعَرُّفٌ ٧- الْمَصْدَرُ مِنْ «إِعْتَرَافَ» :

عَيْنٌ تَرْجِمَةُ الْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ فِي الْآيَاتِ

۱- ﴿ وَ عِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوَنًا وَ إِذَا خَاطَبُهُمُ الْجَاهِلُونَ

قالوا سَلَامًا ﴿الْفُرقَان: ۶۳﴾

و بندگان [خدای] بخشاینده کسانی‌اند که روی زمین با آرامش و فروتنی گام برمه‌دارند و هرگاه نادان‌ها ایشان را خطاب کنند، سخن آرام می‌گویند.

۲- ﴿ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَّ السَّيِّئَاتِ ﴾ هود: ۱۱۴

بی‌گمان خوبی‌ها، بدی‌ها را از میان می‌برد.

۳- ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِي لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ﴾ الأعراف: ۴۳

ستایش از آن خدایی است که ما را به این [نعمت‌ها] رهنمون ساخت؛ و اگر خدا راهنمایی‌مان نکرده بود، [به اینها] راه نمی‌یافتیم.

۴- ﴿ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنَّرَتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴾ القصص: ۲۴

پروردگارم، من بی‌گمان به آنچه از خیر برایم فرستادی، نیازمندم.

۵- ﴿ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُ الْقُلُوبُ ﴾ الرَّعد: ۲

آگاه باش که با یاد خدا دل‌ها آرام می‌گردد.

۶- ﴿ أَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ﴾ القصص: ۷۷

نیکی کن همان‌گونه که خدا به تو نیکی کرده است.

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

إِيَّاهُتْ عَنْ آيَاتٍ فِي كُلِّ مِنْهَا فِعْلٌ مِنْ هِذِهِ الْأَفْعَالِ. (فِي كُلِّ آيَةٍ فِعْلٌ وَاحِدٌ.)
 أَرْسَلْنَا . إِنْتَظِرُوا . إِسْتَغْفِرْ . إِنْبَعَثْ . تَفَرَّقَ . تَعَاوَنُوا . عَلَّمْنَا . يُجَاهِدُونَ

آلدرُسُ الْخَامِسُ

﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقُ ﴾، العنگبوت: ۲۰.

بگو در زمین بگردید و بنگرید چگونه خداوند آفرینش را آغاز کرد.

﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ﴾ لقمان: ١١

الْغَوَّاصُونَ الَّذِينَ ذَهَبُوا إِلَى أَعْمَاقِ الْمُحِيطِ لَيَلَّا، شَاهَدُوا مِئَاتِ
الْمَصَابِيحِ الْمُلَوَّنَةِ الَّتِي يَنْبَغِيُّ صَوْفُهَا مِنَ الْأَسْمَاكِ الْمُضِيَّةِ، وَ تُحَوَّلُ ظَلَامُ الْبَحْرِ
إِلَى نَهَارٍ مُضِيٍّ يَسْتَطِيغُ فِيهِ الْغَوَّاصُونَ التِّقَاطَ صُورَ فِي أَصْوَاءِ هَذِهِ الْأَسْمَاكِ.
إِكْتَشَفَ الْعُلَمَاءُ أَنَّ هَذِهِ الْأَصْوَاءَ تَبَعِثُ مِنْ نَوْعِ مِنَ
الْبَكْتِيرِيَا الْمُضِيَّةِ الَّتِي تَعِيشُ تَحْتَ عَيْنَيْنِ تِلْكَ
الْأَسْمَاكِ. هَلْ يُمْكِنُ أَنْ يَسْتَفِيدَ الْبَشَرُ يَوْمًا مِنْ
تِلْكَ الْمُعْجِزَةِ الْبَحْرِيَّةِ، وَ يَسْتَعِنَ بِالْبَكْتِيرِيَا
الْمُضِيَّةِ لِإِنَارَةِ الْمُدُنِ؟
رَبِّما يَسْتَطِيغُ ذَلِكَ، لِأَنَّهُ «مَنْ طَلَبَ شَيْئًا وَ
جَدَّ وَجَدَ».»

إِنَّ لِسَانَ الْقِطْ سِلاْحٌ طِبَّيٌّ دَائِمٌ،
لِأَنَّهُ مَمْلُوءٌ بِغُدَدٍ تُفْرِزُ سَائِلًا مُطَهِّرًا،
فَيَلْعَقُ الْقِطُّ جُرْحَهُ عَدَّةَ مَرَّاتٍ حَتَّى يَلْتَمِمُ.

إِنَّ بَعْضَ الطَّيُورِ وَ الْحَيَوانَاتِ تَعْرِفُ بِغَرِيرِهَا الْأَعْشَابَ الطَّبِيَّةَ وَ تَعْلَمُ
كَيْفَ تَسْتَعْمِلُ الْعُشْبَ الْمُنَاسِبَ لِلْوِقَايَةِ مِنَ الْأَمْرَاضِ الْمُخْتَلِفَةِ:

وَ قَدْ دَلَّتْ هَذِهِ الْحَيَوانَاتُ إِلِيْنَاسَ عَلَى الْخَوَاصِ الطَّبِيَّةِ لِكَثِيرٍ مِنَ النَّبَاتَاتِ
الْبَرِّيَّةِ وَ غَيْرِهَا.

إِنَّ أَغْلَبَ الْحَيَوانَاتِ إِضَافَةً إِلَى امْتِلاَكِهَا لِلْغُلَةِ خَاصَّةً بِهَا، تَمْلِكُ لُغَةً عَامَّةً
تَسْتَطِيعُ مِنْ خِلَالِهَا أَنْ تَتَفَاهَمَ مَعَ بَعْضِهَا، فَلِلْغَرَابِ صَوْتٌ يُحَدِّرُ بِهِ بَقِيَّةَ الْحَيَوانَاتِ
حَتَّى تَبَعَّدَ سَرِيعًا عَنْ مِنْطَقَةِ الْخَطَرِ، فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ جَاسُوسٍ مِنْ جَوَاسِيسِ الْغَابَةِ.

لِلْبَطَةِ غُدَّهُ طَبَيعَيَّهُ بِالْقُرْبِ مِنْ ذَبِّهَا تَحْتَوِي زَيْتَأً خَاصًا تَنْشُرُهُ عَلَى
جِسْمِهَا فَلَا يَتَأَذَّرُ جِسْمُهَا بِالْمَاءِ.

تَسْتَطِيْعُ الْحِرْبَاءُ أَنْ تُدِيرَ عَيْنَيْهَا فِي اتّجاهاتٍ مُخْتَلَفَةٍ دُونَ أَنْ

تُحَرِّكَ رَأْسَهَا وَ هِيَ تَسْتَطِيْعُ أَنْ تَرَى فِي اتّجاهيْنِ فِي وَقْتٍ وَاحِدٍ.

لَا تَتَحَرَّكُ عَيْنُ الْبَوْمَةِ، فَإِنَّهَا ثَابِتَةٌ، وَلَكِنَّهَا تُعَوِّضُ هَذَا النَّقْصَ بِتَحْرِيكِ

رَأْسِهَا فِي كُلِّ جِهَةٍ وَ تَسْتَطِيْعُ أَنْ تُدِيرَ رَأْسَهَا مِئَيْنِ وَ سَبْعِينَ دَرَجَةً دُونَ أَنْ
تُحَرِّكَ جِسْمَهَا.

دور شد «حتّی تَبَعِّدَ: تا دور شود»	ابْتَعَدَ	مايچ	سائِل	باکتری	بَكْتيريا	
جهت	إِتجاه	نور «جمع: أصوات»	ضوء	جُخد	بوم، بومه	
آدار	أَدار	تاريکي	ظَلَام	تحت تأثير قرار گرفت	تأثِّر	چرخاند، اداره کرد «آن تُدِيرَ: که بچرخاند»
آن تَرِي	إِنْ تَرِي	جبران کرد	عَوْض	در بر دارد	تَحْتَوي	که ببیند
إِسْتَفَادَة	إِسْتَفَادَة	گربه	قط	حركت کرد	تَحْرَك	بهره بُرد «آن يَسْتَغْيِدَ: که بهره ببرد»
إِضافَةً إِلَى	إِضافَةً إِلَى	ليسيد	لَعِقَ	پخش می کند	تَنْشُر	افزون بر
أَعْشَابٍ طَبِيعَة	أَعْشَابٍ طَبِيعَة	نوراني	مُضيء	زخم	جُرْح	گیاهان دارویی «مفرد: عُشْب طِبَيّ»
أَفْرَزَ	إِنْتَهَى	پاک کننده	مُطَهِّر	حركت داد	حَرَكَ	ترشح کرد
إِنْتَامَ	إِنْتَامَ	پيشگيري	وِقَايَة	تبديل کرد	حَوَّلَ	بهبود یافت «حتّی يَلْتَئِمَ: تا بهبود یابد»
إِلْتِقاطُ صُورٍ	إِلْتِقاطُ صُورٍ	مالک شد، فرمانروایی کرد	ملَكَ	آفتاب پرست	حِرباء	عکس گرفتن
إِمْتِلاكُ	إِمْتِلاكُ	می تواند = یقدِرُ	يَسْتَطِيعُ	راهنمایی کرد	دَلَّ	مالکیت، داشتن
إِنَارَة	إِنَارَة	از ... یاري می جويد	يَسْتَعِينُ بِـ	بی آنکه «دون آن تحرّک: بی آنکه حرکت بدله»	دونَ آن	نوراني کردن
بَرَيٌّ	بَرَيٌّ	فرستاده می شود	يَنْبَعِثُ	دُم «جمع: أذناب» روغن «جمع: زُبُوت»	ذَنَب	خشکی، زمینی «نباتات بَرَيّة: گیاهان صحراوی»
بَطَّ، بَطَّة	بَطَّ، بَطَّة				زَيْت	اردک

عَيْنُ الْجُمْلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسْبَ الْحَقِيقَةِ وَالْوَاقِعِ.

- ١- لِلِّزَّافَةِ صَوْتٌ يُحَذِّرُ الْحَيَوانَاتِ حَتَّى تَبْتَعَدَ عَنِ الْخَطَرِ.
 - ٢- تُحَوِّلُ الْأَسْمَاكُ الْمُمْضِيَّةَ ظَلَامَ الْبَحْرِ إِلَى نَهَارٍ مُمْضِيٍّ.
 - ٣- تَسْتَطِيعُ الْحِرَباءُ أَنْ تُدِيرَ عَيْنِيهَا فِي اِتِّجَاهٍ وَاحِدٍ.
 - ٤- لِسَانُ الْقِطْطِ مَمْلُوءٌ بِعُدُدٍ ثُفْرِزٌ سَائِلًا مُطَهَّرًا.
 - ٥- لَا تَعِيشُ حَيَوانَاتٌ مَائِيَّةٌ فِي أَعْمَاقِ الْمُحِيطِ.
 - ٦- يَتَحَرَّكُ رَأْسُ الْبُومَةِ فِي اِتِّجَاهٍ وَاحِدٍ.

اعلَمُوا

«الْجُملَةُ الْفِعْلِيَّةُ» وَ «الْجُملَةُ الْإِسْمِيَّةُ»

به جمله «يَعْفِرُ اللَّهُ الدُّنْوَبِ». «جمله فعلیه» گفته می شود؛ زیرا با فعل شروع شده است.

الگوی جمله فعلیه این است:

فعل «يَخْفِرُ» + فعل «اللَّهُ» + گاهی مفعول «الْدُّنْوَبِ»

فعل، کلمه‌ای است که بر انجام کاری یا داشتن حالت در گذشته، حال یا آینده دلالت دارد.

فاعل، انجام دهنده کار یا دارنده حالت است.

مفعول، اسمی است که در زبان عربی معمولاً پس از فعل می‌آید و کار بر آن انجام می‌شود.

دو جمله «اللَّهُ يَعْفِرُ الدُّنْوَبِ». و «اللَّهُ غَافِرُ الدُّنْوَبِ». با اسم شروع شده‌اند. به چنین جمله‌هایی «جمله اسمیه» گفته می‌شود.

الگوی جمله اسمیه این است:

مبتدا «اللَّهُ» + خبر «يَخْفِرُ و غَافِرٌ».

«مبتدا» و «خبر»، تقریباً همان «نهاد» و «گزاره» در دستور زبان فارسی هستند.

مبتدا، اسمی است که در ابتدای جمله می‌آید و درباره آن خبری گفته می‌شود.

خبر، بخش دوم جمله اسمیه است و درباره مبتدا گزارشی می‌دهد.

شناخت اجزای جمله در ترجمه به ما کمک می‌کند.

عَيْنِ الْجُمْلَةِ الْفِعْلِيَّةِ وَالِاسْمِيَّةِ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

- ١- يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلْتَّائِسِ آئُلُور : ٣٥ خدا برای مردم مثلها می‌زند.
- ٢- إِضَاعَةُ الْفُرْصَةِ عُصَمَةً. أمير المؤمنین علی علیہ السلام از دست دادن فرصت اندوه است.

گاهی مبتدا و خبر (نهاد و گزاره) و نیز فاعل و مفعول، صفت یا مضاف‌الیه می‌گیرند و خودشان موصوف و مضاف می‌شوند؛ مثال:

سینه‌های آزادگان گورهای رازهاست.

صُدُورُ الْأَحْرَارِ قُبُورُ الْأَسْرَارِ.

مبتدا مضاف‌الیه خبر مضاف‌الیه

کشاورز کوشای درختان سیب می‌کارد.

يَرْزَعُ الْفَلَاحُ الْمُمِدُّ أَشْجَارَ التُّفَاحِ.

فعل فاعل صفت مفعول مضاف‌الیه

تَرْجِيمُ الْأَحَادِيثِ ثُمَّ عَيْنِ الْمُبْتَدَأَ وَالْخَبَرَ وَالْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ فِي الْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

١- الْحَسَدُ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تُأْكُلُ التَّارُ الْحَطَبَ. رسول الله ﷺ

٢- مَا قَسَمَ اللَّهُ لِلْعِبَادِ شَيْئًا أَفْضَلَ مِنَ الْعُقْلِ. رسول الله ﷺ

٣- ثَمَرَةُ الْعِلْمِ إِخْلَاصُ الْعَمَلِ. أمير المؤمنین علی علیہ السلام

١- منظور از «عَيْنِ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ» فقط تعیین نقش کلمه در جمله است؛ مانند مبتدا، خبر، فاعل، مفعول، مضاف‌الیه، صفت و

٢- صُدور: سینه‌ها ٣- أَحْرَار: آزادگان ٤- قَسَمَ وَ قَسْمَ: تقسیم کرد

در گروه‌های دو نفره شیه گفت و گوی زیر را اجرا کنید.

حوارٌ

(مَعَ سَائِقِ سَيَّارَةِ الْأُجْرَةِ)

سَائِقُ سَيَّارَةِ الْأُجْرَةِ

أَنَا فِي خِدْمَتِكُمْ. تَفَضَّلُوا.

أَطْنُونَ الْمَسَافَةَ سَبْعَةً وَ ثَلَاثِينَ كِيلُومِترًا.
عَجِيبٌ؟ لِمَ تَذَهَّبُونَ إِلَى الْمَدَائِنِ؟

لِأَنَّهُ لَا يَذَهَّبُ إِلَى الْمَدَائِنِ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْ
الزُّوَارِ.

زِيَارَةٌ مَقْبُولَةٌ لِلْجَمِيعِ! أَتَعْرِفُ مَنْ هُوَ
سَلَمَانُ الْفَارِسِيُّ أَمْ لَا؟

أَحَسْنَتْ!

وَهَلْ لَكَ مَعْلُومَاتٌ عَنْ طَاقِ كِسْرَى؟

ماشِاءَ اللَّهِ!

بَارَكَ اللَّهُ فِيكَ!

مَعْلُومَاتُكَ كَثِيرَةٌ!

السَّائِحُ

أَيُّهَا السَّائِقُ، نُرِيدُ أَنْ نَذَهَّبَ إِلَى الْمَدَائِنِ.

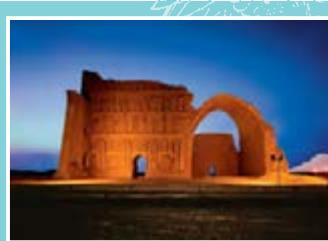
كَمِ الْمَسَافَةُ مِنْ بَغْدَادَ إِلَى هُنَاكَ؟

لِزِيَارَةِ مَرْقَدِ سَلَمَانَ الْفَارِسِيِّ وَ مُشَاهَدَةِ طَاقِ كِسْرَى؛
لِمَاذا تَتَعَجَّبُ؟!

فِي الْبِدايَةِ تَشَرَّفْنَا بِزِيَارَةِ الْعَتَبَاتِ الْمُقدَّسَةِ فِي الْمُدُنِ
الْأَرْبَعَةِ كَرْبَلَاءَ وَ التَّجْفِفِ وَ سَامَرَاءَ وَ الْكَاظِمِيَّةِ.

نَعَمْ؛ أَعْرِفُهُ، إِنَّهُ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ
وَ أَصْلُهُ مِنْ إِصْفَهَانَ.

بِالْتَّأْكِيدِ؛ إِنَّهُ أَحَدُ قُصُورِ الْمُلُوكِ السَّاسَانِيَّينَ قَبْلَ
الْإِسْلَامِ. قَدْ أَنْشَدَ^۲ شَاعِرَانِ كَبِيرَانِ قَصِيدَتَيْنِ عِنْدَ
مُشَاهَدَتِهِمَا إِيَّوَانَ كِسْرَى؛ الْبُحْرَيْيِّ مِنْ أَكْبَرِ شُعُراءِ
الْعَرَبِ، وَ خَاقَانِيُّ، الشَّاعِرُ الْإِيرَانِيُّ.

آلَّتَمْرِينُ الْأَوَّلُ: أَيُّ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِمَاتِ الْمُعَجَمِ، تُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةَ؟

..... ١- طَائِرٌ يَسْكُنُ فِي الْأَمَاكِنِ الْمَتَرْوَكَةِ يَنَامُ فِي النَّهَارِ وَيَخْرُجُ فِي اللَّيلِ.

..... ٢- عَضُوٌ خَلْفِ جَسْمِ الْحَيَوانِ يُحَرِّكُهُ غَالِبًا لِطَرَدِ الْحَشَراتِ.

..... ٣- نَبَاتٌ مُفَيِّدٌ لِلْمُعَالَجَةِ نَسْتَفِيدُ مِنْهَا كَدَوَاءً.

..... ٤- طَائِرٌ يَعِيشُ فِي الْبَرِّ وَالْمَاءِ.

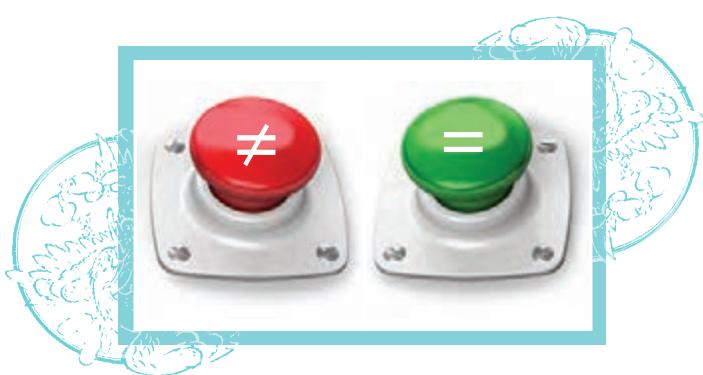
..... ٥- عَدَمُ وُجُودِ الضَّوءِ.

..... ٦- نَشْرُ النُّورِ.

الَّتِيمُرْنُ الثَّانِي: عِيْنُ الْكَلِمَاتِ الْمُتَرَادَةِ وَالْمُتَضَادَةِ.

≠ سِلْمٌ حَرْبٌ	= قَدَرٌ إِسْطَاعَةٌ
إِحْسَانٌ إِسَاءَةٌ	إِقْتَرَابٌ اِبْتَعَادٌ
ظَلَامٌ ضِيَاءٌ	بَنِي صَنَعٌ
نُورٌ ضَوْءٌ	عَدَاوَةٌ صَدَاقَةٌ
حُجْرَةٌ غُرْفَةٌ	غَيْمٌ سَحَابٌ
قَرْبٌ بَعْدٌ	يَنْبُوعٌ عَيْنٌ
مِنْ فَضْلِكَ رَجَاءً	فَرِحَةٌ حَزَينٌ
جَاهِزٌ حَاضِرٌ	حُصْنَةٌ حُزْنٌ

التمرين الثالث: أكتب اسم كل صورة في الفراغ، ثم عين المطلوب منها.

البط / الكلاب / الغراب / الطاوس / الحرباء / البقرة

ذَئْبُ جَمِيلٌ.
..... المُضَافُ إِلَيْهِ:

يُرْسُلُ أَخْبَارُ الْغَابَةِ.
..... الْمَفْعُولُ:

تُعْطِي الْحَلِيبَ.
..... الْفَاعِلَ:

طَائِرٌ جَمِيلٌ.
..... الْخَبَرَ:

الشُّرطِيُّ يَحْفَظُ الْأَمْنَ بـ
..... الْمُبْتَدَأُ:

ذَاتُ عُيُونٍ مُتَحَرِّكَةٍ.
..... الْصُّفَّةَ:

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ : عَيْنُ الْفَاعِلِ وَ الْمَفْعُولِ مِنَ الْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

١- ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَةً عَلَى رَسُولِهِ وَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ الفتح: ٢٦

٢- ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَ لَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ الأعراف: ١٨٨

٣- ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَ نَبَيَ خَلْقَهُ﴾ يس: ٧٨

٤- ﴿وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ الكهف: ٤٩

٥- ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ﴾ آلبيقرة: ١٨٥

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ : عَيْنُ الْمُبْتَدَأِ وَ الْخَبَرِ فِي الْأَحَادِيثِ التَّالِيَةِ.

١- النَّدَمُ عَلَى السُّكُوتِ خَيْرٌ مِنَ النَّدَمِ عَلَى الْكَلَامِ. رسول الله ﷺ

٢- أَكْبَرُ الْحُمْقِ الْإِغْرَاقُ فِي الْمَدِحِ وَ الدَّمِ. رسول الله ﷺ

٣- سَيِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ فِي السَّفَرِ. رسول الله ﷺ

٤- الْعِلْمُ صَيْدٌ، وَ الْكِتَابَةُ قَيْدٌ. رسول الله ﷺ

٥- الصَّلَاةُ مِفْتَاحُ كُلِّ خَيْرٍ. رسول الله ﷺ

١- سَكِينَة: آرامش ٢- ضَر: زيان ٣- يُسْر: آسانی ٤- نَدَم: پشيماني ٥- حُمْق: ناداني ٦- دَم: نکوهش

٧- قَيْد: بند

الثَّمْرِينُ السَّادِسُ: تَرِيجُ الْجُمَلِ التَّالِيَّةِ، ثُمَّ عَيْنُ الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

١- ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنفُسَكُمْ﴾ الْبَقَرَةُ: ٤٤

٢- ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسِعَهَا﴾ الْبَقَرَةُ: ٢٨٦

٣- صَدْرُ الْعَاقِلِ، صُندوقُ سِرِّهِ. الْإِمَامُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ

٤- حُسْنُ الْأَدَبِ يَسْتُرُ قُبَحَ النَّسَبِ. الْإِمَامُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ

٥- عَدَاوَةُ الْعَاقِلِ خَيْرٌ مِّنْ صَدَاقَةِ الْجَاهِلِ. الْإِمَامُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ

٦- نَفْسًا: كَسِي

كَمِلُ الْفَرَاغَاتِ فِي التَّرْجِمَةِ الْفَارِسِيَّةِ.

۱- ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ﴾ آلِ عِمَرَانَ: ۱۸۵

هر کسی چشندہ است. (می میرد)

۲- ﴿... وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

و درباره آسمان‌ها و زمین :

۳- ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بِاطِّلَاءً﴾

[و می‌گویند:] ای پروردگار ما، اینها را بیهووده :

۴- ﴿سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

تو پاکی؛ ما را از شکنجه نگاهدار؛

۵- ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

پروردگار، هر که را تو به آتش افکنی، او را خوار ساخته‌ای، و

ندارند؛

۶- ﴿رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يُنادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا﴾

ای پروردگار ما، قطعاً ما صدای پیام دهنده را که به ایمان

دعوت می‌کرد که به پروردگاران، ایمان بیاورید و ما

آلِ عِمَرَانَ: ۱۹۱-۱۹۳

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

ابحث عن نص قصير علمي باللغة العربية حول خلق الله،
ثم ترجمه إلى الفارسية،
مستعيناً بممعجم عربي - فارسي.

بُحيرَةُ زَرِيبَارُ فِي مَدِيَّةِ مَرِيُونَ بِمُحَافَظَةِ كُرْدِسْتَان

آلدرُسُ السادِسُ

وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ

قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُم مِنْهُ ذِكْرًا الْكَهْفُ : ٨٣

واز تو درباره ذو القرنين می پرسند،

بگو يادي ازا او بر شما خواهم خواند.

ذو الْقَرْنَيْنِ

كَانَ ذُو الْقَرْنَيْنِ مَلِكًاً عَادِلًاً مَوْحِدًاً، وَ كَانَ يَحْكُمُ مَنَاطِقَ وَاسِعَةً. دُكَّرَ اسْمُهُ فِي الْقُرْآنِ.

لَمَّا اسْتَقَرَتِ الْأَوْضَاعُ لِذِي الْقَرْنَيْنِ، سَارَ مَعَ جَيْشِهِ الْعَظِيمِ نَحْوَ الْمَنَاطِقِ الْغَرْبِيَّةِ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى التَّوْحِيدِ وَ مُحَاذَةِ الظُّلْمِ وَ الْفَسَادِ. فَكَانَ النَّاسُ يُرْجِبُونَ بِهِ فِي مَسِيرِهِ بِسَبَبِ عَدَالَتِهِ، وَ يَطْلُبُونَ مِنْهُ أَنْ يَحْكُمَ وَ يُدِيرَ شُؤُونَهُمْ، حَتَّىٰ وَصَلَ إِلَى مَنَاطِقٍ فِيهَا مُسْتَنْقَعَاتٌ مِيَاهُهَا ذَاتُ رائِحَةٍ كَرِيهَةٍ. وَ وَجَدَ قُرْبَ هَذِهِ الْمُسْتَنْقَعَاتِ قَوْمًا مِنْهُمْ فَاسِدُونَ وَ مِنْهُمْ صَالِحُونَ.

فَحَكَمُوهُمْ بِالْعَدْلَةِ وَ أَصْلَحُ الْفَاسِدِينَ مِنْهُمْ.

لَمَّا سَارَ مَعَ جَيْشِهِ نَحْوَ الشَّرْقِ.

فَأَطَاعَهُ كَثِيرٌ مِنَ الْأُمَمِ وَ اسْتَقْبَلُوهُ لِعَدَالَتِهِ.

وَ بَعْدَ ذَلِكَ سَارَ نَحْوَ الشَّمَالِ، حَتَّىٰ وَصَلَ إِلَى قَوْمٍ يَسْكُنُونَ قُرْبَ مَضِيقٍ بَيْنَ جَبَلَيْنِ مُرْتَفَعَيْنِ، فَرَأَى هُؤُلَاءِ الْقَوْمُ عَظَمَةً جَيْشِهِ وَ أَعْمَالَهُ الصَّالِحةَ،

فَاغْتَمُوا الْفُرْصَةَ مِنْ وُصُولٍ^{هـ}; لِأَنَّهُمْ كَانُوا فِي عَذَابٍ شَدِيدٍ مِنْ قَبِيلَتِينَ وَحَشِيثَتِينَ
 تَسْكُنَا نَوْرَاءَ تِلْكَ الْجِبَالِ؛ فَقَالُوا لَهُ:
 إِنَّ رِجَالَ هَاتَيْنِ الْقَبِيلَتَيْنِ مُفْسِدُونَ يَهْجُمُونَ عَلَيْنَا مِنْ هَذَا الْمَضِيقِ؛ فَيُخَرِّبُونَ
 بُيُوتَنَا وَيَنْهَبُونَ أَمْوَالَنَا، وَهَاتَانِ الْقَبِيلَتَانِ هُمَا يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ.
 لِذَا قَالُوا لَهُ: نَرْجُو مِنْكَ إِغْلَاقَ هَذَا الْمَضِيقِ بِسَدٍ عَظِيمٍ، حَتَّى لا يَسْتَطِعَ
 الْعَدُوُّ أَنْ يَهْجُمَ عَلَيْنَا مِنْهُ؛ وَنَحْنُ نُسَاعِدُكَ فِي عَمَلِكَ.
 بَعْدَ ذَلِكَ جَاؤُوا لَهُ بِهَدَايَا كَثِيرَةً، فَرَفَضَهَا ذُو الْقَرْنَيْنِ وَقَالَ:
 عَطَاءُ اللَّهِ خَيْرٌ مِنْ عَطَاءِ غَيْرِهِ، وَأَطْلُبُ مِنْكُمْ أَنْ تُسَاعِدُونِي فِي بَنَاءِ هَذَا السَّدِّ.
 فَرَحِّ النَّاسُ بِذَلِكَ كَثِيرًا.
 أَمْرَهُمْ ذُو الْقَرْنَيْنِ بِأَنْ يَأْتُوا بِالْحَدِيدِ وَالنُّحَاسِ، فَوَضَعُهُمَا فِي ذَلِكَ الْمَضِيقِ وَ
 أَشْعَلُوا النَّارَ حَتَّى ذَابَ الْحُسْنُ وَدَخَلَ بَيْنَ الْحَدِيدِ، فَأَصْبَحَ سَدًا قَوِيًّا.
 فَشَكَرَ الْقَوْمُ الْمَلِكَ الصَّالِحَ عَلَى عَمَلِهِ، وَتَخَلَّصُوا مِنْ قَبِيلَتِي يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ.
 وَشَكَرَ ذُو الْقَرْنَيْنِ رَبَّهُ عَلَى نَجَاحِهِ فِي فُتوحَاتِهِ.

خوشامد می گفتند	کان ... یُرْجِبُونَ	خواند «آلتلو: می خوانم»	تَلَا	به پیشواز رفت (مصدر: استقبال)	استقبلَ
زشت و ناپسند	كَرِيه	ارتش «جمع: جُيوش»	جَيْش	استقرار یافت	استقرَ
جنگیدن	مُحَارَبَة	آهن	حَدِيد	شعله ور کرد	أشعلَ
مرداب	مُسْتَنَقَع	ویران کرد	خَرَبَ	اصلاح کرد	أصلَحَ
تنگه	مَضِيق	ذوب شد	ذَابَ	پیروی کرد	أطَاعَ
مس	نُحَاس	نپذیرفت	رَفَضَ	غニمت شمرد	اغتنَمَ
سمتِ	نَحْوَ	حرکت کرد، به راه افتاد	سَارَ	بسن	إغلاق
به تاراج بُرد	نَهَبَ	زندگی کرد	سَكَنَ	ساختن، ساختمان	بناء
رسیدن	وُصُول	حکومت می کرد	كَانَ ... يَحْكُمُ	رهایی یافت	تخلَّصَ

عَيْنِ الصَّحِيحِ وَالْخَطَأِ حَسَبَ نَصِّ الدَّرِسِ.

- ١- سارَ ذُو الْقَرْنَيْنِ نَحْوَ الشَّمَالِ، حَتَّىٰ وَصَلَ إِلَى قَوْمٍ يَسْكُنُونَ قُربَ مَضِيقٍ.
- ٢- سارَ ذُو الْقَرْنَيْنِ مَعَ جَيْشِهِ نَحْوَ الْجَنُوبِ، يَدْعُ النَّاسَ إِلَى التَّوْحِيدِ.
- ٣- قَبِيلَ ذُو الْقَرْنَيْنِ الْهَدَىِيَا الَّتِي جَاءَ النَّاسُ بِهَا.
- ٤- بَنَى ذُو الْقَرْنَيْنِ السَّدَّ بِالْحَدِيدِ وَالْأَخْشَابِ.
- ٥- كَانَتْ قَبِيلَتَا يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُنْمَدِّتَيْنِ.

الفِعْلُ الْمَجْهُولُ

در زبان فارسی برای مجھول کردن فعل از مشتقّاتِ مصدر «شدن» استفاده می‌شود؛ مثال:

زد: زدہ شد می زند: زدہ می شود

دید: دیدہ شد می بیند: دیدہ می شود

در جمله دارای فعل معلوم، فاعل معلوم است؛ ولی در جمله دارای فعل مجھول، فاعل ناشناس می‌باشد؛ یعنی حذف شده است.

در جمله «نگهبان در را گشود.» می‌دانیم فاعل نگهبان است؛

ولی در جمله «در گشوده شد.» فاعل نامشخص است.

اکنون با فعل مجھول در دستور زبان عربی آشنا شویم.

غَسَلَ: شُسْت ← غَسْلَ: شسته شد

خَلَقَ: آفَرِيد ← خَلْقَ: آفریده شد

يَغْسِلُ: می شوید ← يَغْسِلُ: شسته می شود

يَخْلُقُ: می آفریند ← يَخْلُقُ: آفریده می شود

در دستور زبان عربی هنگام مجھول شدن فعل حرکت‌های آن تغییر می‌کند.

يُكْتُبُ: نوشته می شود	يَكْتُبُ: می نویسد	كَتَبَ: نوشته شد	كَتَبَ: نوشتم
يُضْرَبُ: زدہ می شود	يَضْرِبُ: می زند	ضَرَبَ: زدہ شد	ضَرَبَ: زد
يُعْرَفُ: شناسانده می شود	يَعْرُفُ: می شناساند	عَرَفَ: شناسانده شد	عَرَفَ: شناساند
يُنْزَلُ: نازل می شود	يُنْزَلُ: نازل می کند	أَنْزَلَ: نازل شد	أَنْزَلَ: نازل کرد
يُسْتَخْدَمُ: به کار گرفته می شود	يَسْتَخْدِمَ: به کار می گیرد	إِسْتَخْدَمَ: به کار گرفته شد	إِسْتَخْدَمَ: به کار گرفت

تفاوت فعل معلوم و فعل مجھول را در مثال‌های بالا بیابید.

تَرْجِمَ الْآيَاتِ الْمُبَارَكَةَ وَالْحَدِيثَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ، ثُمَّ عَيْنِ الْأَفْعَالِ الْمَجْهُولَةَ.

١- ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ﴾ الْأَعْرَافُ: ٢٠٤

٢- ﴿يُعَرَّفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُم﴾ الرَّحْمَنُ : ٤١

٣- ﴿خُلُقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾ النِّسَاءُ : ٢٨

٤- الْإِمَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ ما عُمِّرَتِ الْبُلدَانُ بِمِثْلِ الْعَدْلِ. إِلَمَّا

٥- إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ، الصَّلَاةُ؛ فَإِنْ قُبِلَتْ، قُبِلَ مَا سَوَاهَا. الْإِمامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را اجرا کنید.

حِوارٌ (مَعَ مَسْؤُلِ الْإِسْتِقْبَالِ ^{الْفَنْدُقِيِّ})

مَسْؤُلُ الْإِسْتِقْبَالِ

ما هُوَ رَقْمُ غُرْفَتِكَ؟

تَفَضَّل.

أَعْذِرْ مِنَكَ؛ أَعْطَيْتُكَ ثَلَاثَمِيَّةً وَ ثَلَاثِينَ.

مِنَ السَّادِسَةِ صَبَاحًا إِلَى الثَّانِيَةِ بَعْدَ الظَّهَرِ؛
ثُمَّ يَأْتِي زَمِيلِي بَعْدِي.

الْفَطُورُ مِنَ السَّابِعَةِ وَ النُّصْفِ حَتَّى التَّاسِعَةِ إِلَّا رُبْعًاً؛
الْغَدَاءُ مِنَ الثَّانِيَةِ عَشْرَةَ حَتَّى الثَّانِيَةِ وَ الرُّبْعِ؛
الْعَشَاءُ مِنَ السَّابِعَةِ حَتَّى التَّاسِعَةِ إِلَّا رُبْعًاً.

شَايٌ وَ خُبْزٌ وَ جُبْنَةٌ ^٠ وَ زُبْدَةٌ ^١ وَ حَلِيبٌ وَ مُرَبَّى الْمِشْمِشِ.

رُزْ مَعَ دَجَاجٍ ^٢.

رُزْ مَعَ مَرْقٍ ^٣ باذنجانٍ.

لا شُكْرٌ عَلَى الْوَاجِبِ.

السَّائِحُ

رَجَاءً، أَعْطِنِي ^٤ مِفْتَاحَ غُرْفَتِي.

مِنْتَانٍ وَ عِشْرُونَ.

عَفْوًا، لَيْسَ هَذَا مِفْتَاحَ غُرْفَتِي.

لَا بَأْسَ، يَا حَبِيبِي.

ما هِيَ سَاعَةُ دَوَامِكَ ^٥؟

مَتَى مَوَاعِدُ ^٦ الْفَطُورِ وَ الْغَدَاءِ وَ الْعَشَاءِ؟

وَ مَا هُوَ طَعَامُ الْفَطُورِ؟

وَ مَا هُوَ طَعَامُ الْغَدَاءِ؟

وَ مَا هُوَ طَعَامُ الْعَشَاءِ؟

أَشْكُرُكَ.

١— مَسْؤُلُ الْإِسْتِقْبَالِ: مَسْؤُلٌ بِذِيَّشِ ٢— أَعْطِنِي: بِهِ مِنْ بَدْهِ ٣— دَوَامٌ: سَاعَتُ كَارِ ٤— مَوَاعِدٌ: وَقْتُهَا
٥— جُبْنَةٌ: پَنِيرٌ ٦— زُبْدَةٌ: كَرَهٌ ٧— دَجَاجٌ: مرغٌ ٨— مَرْقٌ: خورشتٌ

الْتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: أَيُّ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِمَاتِ الْمُعَجَمِ، تُنَاسِبُ التَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةَ؟

..... ١- بِمَعْنَى الْدَّهَابِ نَحْوَ الضَّيْفِ وَإِظْهَارِ الْفَرَاجِ بِهِ.

..... ٢- مَجْمُوعَةٌ كَبِيرَةٌ مِنَ الْجُنُودِ لِلَّدْفَاعِ عَنِ الْوَطَنِ.

..... ٣- مَكَانٌ يَجْتَمِعُ فِيهِ الْمَاءُ زَمَانًا طَوِيلًا.

..... ٤- فِلِزٌ يُسْتَخَدَمُ فِي صِنَاعَةِ الْكَهْرَباءِ.

..... ٥- مَكَانٌ بَيْنَ جَبَلَيْنِ.

الْتَّمَرِينُ الثَّانِي: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَّةِ. «ثَلَاثُ كَلِمَاتٍ زَائِدَةٌ»

ذَابٌ / تَخَلَّصٌ / مُحَارِبَةٌ / أَصْلَحٌ / گَرِيَّةٌ / مُفْسِدُونَ / رَفَضٌ / اُسْكُنْ

..... ١- {مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ}

الآنعام: ٥٤

..... ٢- {إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ فِي الْأَرْضِ} الْكَهْفُ: ٩٤

..... ٣- {وَ يَا آدَمُ أَنْتَ وَرَوْجُوكَ الْجَنَّةَ} الْأَعْرَافُ: ١٩

..... ٤- ذَهَبَ جَيْشُنَا الْقُويُّ لِـ أَعْدَائِنَا.

..... ٥- وَصَلَ ذُوالْقَرَبَيْنِ إِلَى مُسْتَنَقِعَاتٍ مِيَاهُهَا ذَاثُ رَاخِحَةٌ .

..... ٦- تَابَ: توبه كرد

آلَّتَمْرِينُ الثَّالِثُ: عَيْنُ الْجَوَابِ الصَّحِيحَ.

- ١- الْمَاضِي مِنْ «يَسْتَقِيلُ»: أَقْبَلَ قَبِيلَ إِسْتَقَبَلَ
- ٢- الْمُضَارِعُ مِنْ «فَرَقَ»: يُفَرِّقُ يَفْتَرِقُ يَتَفَرَّقُ
- ٣- الْمَصْدَرُ مِنْ «أَغْلَقَ»: تَعْلِيقٌ إِغْلَاقٌ اِغْلِاقٌ
- ٤- الْأَمْرُ مِنْ «تُعْلِمُونَ»: اِعْلَمُوا أَعْلَمُوا عَلِمُوا
- ٥- الْفِعْلُ الْمَجْهُولُ: يُحَاسِبُ يُضْرَبُ يُشَرِّفُ
- ٦- الْمَجْهُولُ مِنْ يُخْرِجُ: يُخْرُجُ يَخْرُجُ أَخْرَجَ
- ٧- الْفِعْلُ الْمَجْهُولُ: ذُكْرٌ قَرْبٌ رَفَضَ

آلَّتَّمْرِينُ الرَّابِعُ : تَرْجِمُ الْعِبَاراتِ التَّالِيَّةَ، ثُمَّ عَيْنِ الْأَفْعَالَ الْمَجْهُولَةَ.

١- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا﴾ الحَجَّ: ٧٣

٢- ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لِهِ الدِّينَ﴾ الزُّمُر: ١١

٣- ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ البَقَرَة: ١٨٥

٤- تُغْسِلُ مَلَابِسُ الرِّيَاضَةِ قَبْلَ بِدَايَةِ الْمُسَابِقَاتِ.

٥- يُفْتَحُ بَابُ صَالَةِ الِامْتِحَانِ لِلْطُّلَابِ.

١- لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا: مگسى را نخواهند آفرید. ٢- مُخْلِصًا: در حالی که خالص گردانیده‌ام.

أَنوارُ الْقُرْآنِ

عَيْنِ التَّرْجِمَةِ الصَّحِيحةِ.

١- ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخِرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ ﴾

ای کسانی که ایمان آورده اید، نباید مردمانی، مردمانی [دیگر] را ریشخند کنند، شاید آنها خوب بهتر از خودشان باشند؛

٢- ﴿ وَ لَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَ لَا تَنابِزُوا بِالْأَلْقَابِ ﴾

و از یکدیگر عیب نگیرید و خودتان را خوار نسازید و به همدیگر لقب های رشت ندهید؛

٣- ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ ﴾

ای کسانی که ایمان آورده اید، به بسیاری از گمانها اعتماد نکنید. از بسیاری از گمانها دوری کنید. :

٤- ﴿ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَ لَا تَجَسَّسُوا وَ لَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ﴾

زیرا برخی گمانها گناه رشت است، و جاسوسی نکنید؛ و نباید غیبیت دیگران همدیگر کنید؛

٥- ﴿ أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرْهُتُمُوهُ ﴾

آیا کسی از شما می خواهد دوست می دارد که گوشت برادرش را که مرده است بخورد بگند ؟ [کاری که] آن را ناپسند می دارید.

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

ابحث عن آية أو حديث أو شعر أو كلام جميل مرتبط بالنعم الإلهية.

﴿وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾
الثمل: ٤٠

آلدرُسُ السَّابِعُ

أَنْتَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَظِيمٌ تَكَ، وَفِي الْأَرْضِ
قُدْرَتُكَ، وَفِي الْبِحَارِ عَجَابِكَ。أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

تو کسی هستی که بزرگی ات در آسمان و توانمندی ات در زمین و
شگفتی هایت در دریاهاست.

يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ مِنْ دُعَاءِ الْجَوْشِنِ الْكَبِيرِ

يُشَاهِدُ أَعْصَاءُ الْأُسْرَةِ فِلْمًا رَائِعًا عَنِ الدُّلُفِينِ الَّذِي أَنْقَدَ إِنْسَانًا مِنَ الْعَرَقِ، وَ أَوْصَلَهُ إِلَى الشَّاطِئِ.

حَامِدٌ: لَا أَصْدِقُ؛ هَذَا أَمْرٌ عَجِيبٌ. يُحَيِّرُنِي جِدًّا.

الْأَبُ: يَا وَلَدِي، لَيْسَ عَجِيبًا، لَأَنَّ الدُّلُفِينَ صَدِيقُ الْإِنْسَانِ فِي الْبِحَارِ.

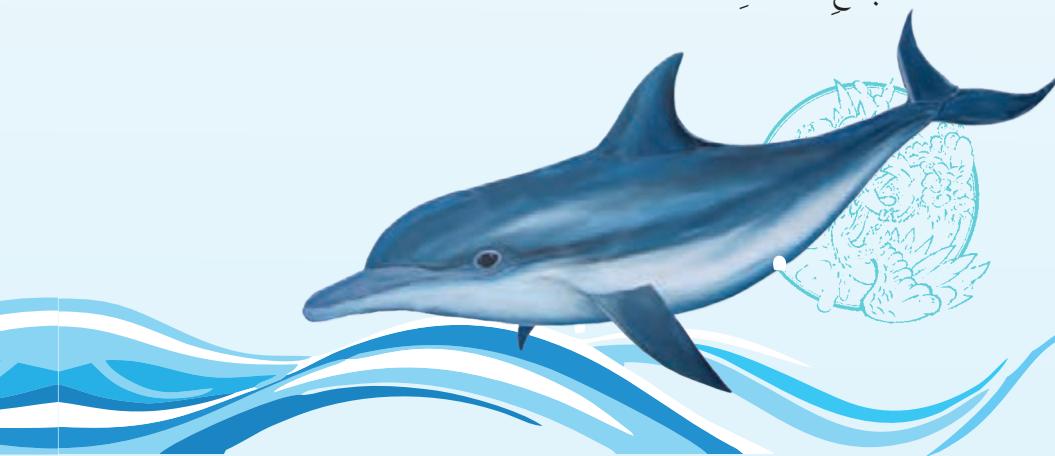
صَادِقٌ: تَصَدِيقُهُ صَعْبٌ! يَا أَبَّي، عَرَفْنَا عَلَى هَذَا الصَّدِيقِ.

الْأَبُ: لَهُ ذَاكِرَةٌ فَوَيْةٌ، وَ سَمْعُهُ يَفْوَقُ سَمْعَ الْإِنْسَانِ عَشْرَ مَرَاتٍ، وَ وَزْنُهُ يَبْلُغُ ضِعْفَيِّ وَزْنِ الْإِنْسَانِ تَقْرِيباً، وَ هُوَ مِنَ الْحَيَوانَاتِ الْبُوَّبَةِ الَّتِي تُرْضِعُ صِغَارَهَا.

نُورًا: إِنَّهُ حَيَوانٌ ذَكِيٌّ يُحِبُّ مُسَاوَدَةَ الْإِنْسَانِ! أَ لَيْسَ ذَلِكَ؟

الْأَبُ: بَلٌ؛ بِالْتَّأْكِيدِ، تَسْتَطِيعُ الدُّلُفِينُ أَنْ تُرْشِدَنَا إِلَى مَكَانٍ سُقُوطِ طَائِرَةٍ أَوْ مَكَانٍ عَرَقِ سَفِينَةٍ.

الْأَمْ: تُؤَدِّيِ الدُّلُفِينُ ذَوَرًا مُهِمًا فِي الْحَرَبِ وَ السُّلْمِ، وَ تَكْشِفُ مَا تَحْتَ الْمَاءِ مِنْ عَجَائِبَ وَ أَسْرَارٍ، وَ تُسَاعِدُ الْإِنْسَانَ عَلَى اكْتِشافِ أَمَاكِنٍ تَجَمُّعِ الْأَسْمَاكِ.

صادِقٌ:

رأَيْتُ الدَّلَافِينَ تُؤْدِي حَرَكَاتٍ جَمَاعِيَّةً، فَهُلْ تَتَكَلَّمُ مَعًا؟
نَعَمٌ؛ قَرَأْتُ فِي مَوْسَوِعَةٍ عِلْمِيَّةٍ أَنَّ الْعُلَمَاءَ يُؤَكِّدُونَ أَنَّ الدَّلَافِينَ
تَسْتَطِيعُ أَنْ تَتَكَلَّمَ بِاسْتِخْدَامِ أَصواتٍ مُعَيَّنَةٍ، وَأَنَّهَا تُغَنِّي گَالْطَيْرِ،
وَتَبَكِي گَالْأَطْفَالِ، وَتَصْفِرُ وَتَضْحَكُ گَالإِنْسَانِ.

هَلْ لِلَّدَلَافِينَ أَعْدَاءٌ؟

نورا:

بِالْتَّاكِيدِ، تَحْسَبُ الدَّلَافِينُ سَمَّاَكَ الْقِرْشَ عَدُوًا لَهَا، فَإِذَا وَقَعَ نَظَرُهَا
عَلَى سَمَّاَكَ الْقِرْشِ، تَجَمَّعُ بِسُرْعَةٍ حَوْلَهَا، وَتَضْرِبُهَا بِأَنْوَفِهَا
الْحَادَّةِ وَتَقْتُلُهَا.

آلَّاَبُ:

وَهَلْ يُحِبُّ الدُّلُفِينُ الْإِنْسَانَ حَقًّا؟
نَعَمٌ؛ تَعَالَى نَقْرًا هَذَا الْخَبَرُ فِي الإِنْتِرِنِتِ: ... سَحَبَ تَيَاُرُ الْمَاءِ رَجُلًا
إِلَى الْأَعْمَاقِ بِشِدَّةٍ، وَبَعْدَ نَجَاتِهِ قَالَ الرَّجُلُ: رَفَعَنِي شَيْءٌ بَغْتَةً
إِلَى الْأَعْلَى بِقَوَّةٍ، ثُمَّ أَخَذَنِي إِلَى الشَّاطِئِ وَلَمَّا عَزَّمْتُ أَنْ أَشْكُرَ
مُنْقِذِي، مَا وَجَدْتُ أَحَدًا، وَلَكِنِّي رَأَيْتُ دُلْفِينًا گَبِيرًا يَقْفِرُ قُرْبِي فِي

الْمَاءِ بِفَرَحٍ.

نورا:

إِنَّ الْبَحْرَ وَالْأَسْمَاكَ نِعْمَةٌ عَظِيمَةٌ
مِنَ اللَّهِ.

آلَّاَمُ:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

النَّاظُرُ فِي ثَلَاثَةِ أَشْيَاءِ عِبَادَةٌ:
النَّاظُرُ فِي الْمُصَحَّفِ،
وَالنَّاظُرُ فِي وَجْهِ الْوَالِدَيْنِ،
وَالنَّاظُرُ فِي الْبَحْرِ.

آدَى	ایفا کرد، منجر شد	تَجَمَّعَ	جمع شد	ضِعْفٍ	برابر «ضعَفَيْنِ: دو برابر»
أَرْشَدَ	راهنمایی کرد	تَيَارٌ	جريان	طُيور	پرندگان «مفرد: طَيْرٌ»
أَرْضَعَ	شیر داد	جَمَاعِيٌّ	گروهی	عَرَفَ	معرفی کرد
أَعْلَى	بالا، بالاتر	حَادَّ	تیز	عَزَمَ	تصمیم گرفت
أَنْفَقَ	انفاق کرد	دَلَافِين	دلفین‌ها	غَنِيًّا	آواز خواند
أُنْوَفَ	بینی‌ها «مفرد: أَنْفٌ»	دَوْرٌ	نقش	قَفَرَ	پرید، جهش کرد
أَوْصَلَ	رسانید	ذَاكِرَةٌ	حافظه	لَبُونَةٌ	پستاندار
بِحَارٍ	دریاها «مفرد: بَحْرٌ»	رائِعٌ	جالب	كَذِيلَكَ	همین‌طور
بَكَى	گریه کرد	سَمَكُ الْقِرْشِ	کوسه ماهی	مُنْقِذٌ	نجات‌دهنده
بَلَغَ	رسید	شَاطِئٌ	ساحل «جمع: شَوَاطِئٌ»	مَوْسُوَةٌ	دانشنامه
بَلَى	آری	صَفَرَ	سوت زد		

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأَ حَسَبَ نَصَّ الدَّرْسِ.

- ١- الدُّلُفِينُ مِنَ الْحَيَوانَاتِ الْلَّبُونَةِ الَّتِي تُرْضِعُ صِغارَهَا.
- ٢- يُؤَدِّي سَمَكُ الْقِرْشِ دَوْرًا مُهِمًا فِي الْحَرِبِ وَ السُّلْمِ.
- ٣- سَمْعُ الْإِنْسَانِ يَفْوُتُ سَمْعَ الدُّلُفِينِ عَشْرَ مَرَاتٍ.
- ٤- سَمَكُ الْقِرْشِ صَدِيقُ الْإِنْسَانِ فِي الْبِحَارِ.
- ٥- سَمَكُ الْقِرْشِ عَدُوُ الدَّلَافِينِ.
- ٦- لِلَّدَلَافِينِ أَنْوَفٌ حَادَّةٌ.

اعلموا

الْجَارُ وَ الْمَجْرُورُ

در زبان فارسی به حروفی مانند «به، برای، بر، در، از» حروف اضافه و در عربی حروف جر می‌گویند.

به حروف «مِنْ، فِي، إِلَى، عَلَى، بِ، لِ، عَنْ، كَ» در دستور زبان عربی «حروف جر» می‌گویند. این حروف به همراه کلمه بعد از خودشان معنای جمله را کامل‌تر می‌کنند.

مثال: مِنْ قَرِيَةٍ، فِي الْغَابَةِ، إِلَى الْمُسْلِمِينَ، عَلَى الْوَالِدِينِ، بِالْحَافَلَةِ، لِلَّهِ، عَنْ نَفْسِهِ، كَجَبَلٍ

به حرف جر، جار و به اسم بعد از آن مجرور و به هر دو اینها «جار و مجرور» می‌گویند.

أَهُمْ مَعَانِي حُرُوفِ الْجَرِّ

از مِنْ

﴿... حَتَّىٰ شَفَقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ آل عمران: ٩٢

تا انفاق کنید از آنچه دوست می‌دارید. (مِمَا = منْ + ما)

﴿... أَسَاوَرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾ آنسان: ٢١

دست‌بندهایی از جنس نقره

مِنْ هُنَا إِلَى هُنَاكَ: از اینجا تا آنجا

در فِي

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ البقرة: ٢٩

او کسی است که همه آنچه را در زمین است برایتان آفرید.

النَّجَاهُ فِي الصِّدْقِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رهایی در راستگویی است.

به ، به سوی ، تا

إِلَى(إِلَى)

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسَاجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسَاجِدِ الْأَقْصَى﴾ الْإِسْرَاءُ : ١

پاک است کسی که بنده اش را در شبی از مسجد الحرام به سوی مسجد الاقصی حرکت داد.

﴿قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةً عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ﴾ الْبَقَرَةُ : ٢٥٩

گفت: «چقدر درنگ کردی؟» گفت: «یک روز یا بخشی از یک روز.» گفت: «نه،

بلکه صد سال درنگ کردی؛ به خوراکت و نوشیدنی ات بنگر.»

کانَ الْفَلَاحُ يَعْمَلُ فِي الْمَرَأَةِ مِنَ الصَّبَاحِ إِلَى اللَّيلِ. کشاورز از صبح تا شب در مزرعه کارمی کرد.

بر ، روی ، به زیان

عَلَى (عَلَى)

آلَّنَّاسُ عَلَى دِينِ مُلُوكِهِمْ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مردم بر دین پادشاهانشان هستند.

عَلَيْكُمْ بِسَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ؛ فَإِنَّ رَبَّيْ بَعَثَنِي بِهَا. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

به صفات برتر اخلاقی پاییند باشید؛ زیرا پروردگارم مرا به خاطر آن فرستاده است.

الْدَّهْرُ يَوْمَانِ؛ يَوْمُ لَكَ وَيَوْمُ عَلَيْكَ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

روزگار دو روز است؛ روزی به سودت و روزی به زیانت.

الْحَقِيقَةُ عَلَى الْمِنْضَدِ. کیف روی میز است.

بِـ به وسیله ، در

﴿إِقْرَا وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَمَ بِالْقَلْمَ﴾ الْعَلَقَ : ٣ و ٤

بخوان و پروردگارت گرامی ترین است؛ همان که به وسیله قلم یاد داد.

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ﴾ آلِّ عمران : ١٢٣ و خدا شما را در [جنگ] بدر یاری کرد.

۱- کم لَبِثْتَ؛ چقدر درنگ کرده‌ای؟ منظور این است که «چه مدتی در اینجا به سر برده‌ای؟».

۲- عَلَيْكُمْ اصطلاحی است که از معنای «جار و مجرور» خارج شده و معنای فعل یافته است.

لـ برای ، از آن (مال) ، داشتن

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ ﴿النَّسَاءُ : ١٧١﴾

آنچه در آسمان‌ها و زمین است، از آن اوست.

لِكُلِّ ذَنْبٍ تَوْبَةٌ إِلَّا سُوءُ الْخُلُقِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

هر گناهی جز بداخلانی توبه دارد.

لَكُمْ دِينُكُمْ وَ لِيَ دِينِ ﴿الْكَافِرُونَ : ٦﴾

دین شما از آن خودتان و دین من از آن خودم.

لِمَاذَا رَجَعْتَ؟ – لِأَنِّي نَسِيْتُ مِفْتَاحِي. برای چه برگشتی؟ – برای اینکه کلیدم را

فراموش کردم.

عنْ از ، درباره

وَ هُوَ الَّذِي يَقْبُلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ يَغْفِلُ عَنِ السَّيِّئَاتِ ... ﴿آلِشَّورِيَّ : ٢٥﴾

او کسی است که توبه را از بندگانش می‌پذیرد و از بدی‌ها درمی‌گذرد ...

وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِي فَإِنِّي قَرِيبٌ ... ﴿الْبَقْرَةُ : ١٨٦﴾

و اگر بندگانم از تو درباره من بپرسند، قطعاً من [به آنان] نزدیکم.

گـ مانندـ

فَضْلُ الْعَالَمِ عَلَى غَيْرِهِ كَفَضْلِ النَّبِيِّ عَلَى أُمَّتِهِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

برتری دانشمند بر غیر خود مانند برتری پیامبر بر امت خودش است.

إِخْتِرْ نَفْسَكَ: عَيْنِ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

۱- الْعِلْمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَالِ. الْعِلْمُ يَحْرُسُكَ وَ أَنْتَ تَحْرُسُ الْمَالَ. أمير المؤمنین علی‌اہ‌البصیرة

۲- قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ... ﴿الْعَنَيْبَوتُ : ٢٠﴾

۱- دین: دینی (دین من)

نون الْوِقَايَةِ

در متن درس، کلمات «يُحِيرُنِي» و «أَخَذَنِي» را مشاهده کردید. وقتی که فعلی به ضمیر «ي» متصل می‌شود، نون وقایه بین فعل و ضمیر واقع می‌شود.

مثال: يَعْرِفُنِي: مرا می‌شناسد.
إِرْفَعْنِي: مرا بالا ببر.
يُحِيرُنِي: مرا حیران می‌کند.
أَخَذَنِي: مرا بُرد.

إِخْتَيْرُ نَفْسَكَ: تَرْجِمْ هَذِهِ الْجُمَلَ.

١- ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ﴾ إبراهيم : ٤٠

٢- اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَمْتَنِي، وَعَلِمْنِي مَا يَنْفَعُنِي. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣- إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِمُدَارَةِ النَّاسِ كَمَا أَمَرَنِي بِإِقَامَةِ الْفُرَائِضِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي شَكُورًا، وَاجْعَلْنِي صَابِرًا، وَاجْعَلْنِي فِي عَيْنِي صَغِيرًا وَ فِي
أَعْيُنِ النَّاسِ كَبِيرًا. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

در گروههای دو نفره شبیه گفت و گوی زیر را اجرا کنید.

حوارٌ

(مع مُشرِفٍ^١ خَدَمَاتِ الْفَنْدُقِ)

السَّائِحُ	مسؤلُ الْإِسْتِقبَالِ ^٢
عَفُواً، مَنْ هُوَ مَسْؤُلُ تَنْظِيفِ ^٣ الْغَرْفَةِ وَالْحِفَاظِ عَلَيْهَا؟	السَّيِّدُ دِمَشْقِيٌّ مُشْرِفُ خَدَمَاتِ غُرْفِ الْفَنْدُقِ. مَا هِيَ الْمُشْكِلَةُ؟
لَيَسْتِ الْغَرْفَةُ نَظِيفَةً، وَفِيهَا نَوَاقِصُ.	أَعْذَرْ مِنْكَ؛ رَجَاءً، إِسْتَرْجُونَ سَأَتَّصِلُ ^٤ بِالْمُشْرِفِ.
مَسْؤُلُ الْإِسْتِقبَالِ يَتَصَلُّ بِالْمُشْرِفِ وَيَأْتِي الْمُشْرِفُ مَعَ مُهَنْدِسِ الصَّيَانَةِ ^٥ .	
السَّائِحُ	مُشْرِفُ خَدَمَاتِ الْفَنْدُقِ
ما هيَ الْمُشْكِلَةُ، يَا حَبِيبِي؟!	لَيَسْتُ غُرْفَتِي وَغُرْفُ زُمَلَئِي نَظِيفَةً، وَفِيهَا نَوَاقِصُ.
سَيَأْتِي عُمَالُ التَّنْظِيفِ، وَمَا الْمُشِكِلَاتُ الْأُخْرَى؟	فِي الْغُرْفَةِ الْأُولَى سَرِيرٌ ^٦ مَكْسُورٌ، وَفِي الْغُرْفَةِ الثَّانِيَةِ شَرَشَفٌ ^٧ نَاقِصٌ، وَفِي الْغُرْفَةِ الْثَالِثَةِ الْمُكَيْفُ لَا يَعْمَلُ.
سَنُصلِّحُ ^٨ كُلَّ شَيْءٍ بِسُرْعَةٍ؛ عَلَى عَيْنِي.	نَعَذِرُ مِنْكُمْ. تَسْلَمُ عَيْنَكَ! ^٩

۱- مُشرِف: مدیر داخلی ۲- مَسْؤُلُ الْإِسْتِقبَالِ: مسئول پذیرش ۳- تَنْظِيف: پاکیزگی ۴- سَأَتَّصِلُ: تماس می‌گیرم
۵- صِيَانَة: تعمیرات ۶- سَرِير: تخت ۷- شَرَشَف: ملافه ۸- نُصْلَحُ: تعمیر می‌کنیم ۹- تَسْلَمُ عَيْنَكَ: چشم‌ت

سامِ باشد

الَّتَّمْرِينُ الْأَوَّلُ: عَيْنُ الْجُمْلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسْبَ الْحَقِيقَةِ وَالْوَاقِعِ.

- ١- عِنْدَمَا يَنْقَطِعُ تَيَارُ الْكَهْرَباءِ فِي الْلَّيلِ، يَغْرُقُ كُلُّ مَكَانٍ فِي الظَّلَامِ.
- ٢- الْطَّاوُوسُ مِنَ الطُّيُورِ الْمَائِيَّةِ يَعِيشُ فَوْقَ جِبالِ ثَلَجِيَّةٍ.
- ٣- الْمَوْسُوعَةُ مُعَاجِمٌ صَغِيرٌ جِدًا يَجْمِعُ قَلِيلًا مِنَ الْعُلُومِ.
- ٤- الْشَّاطِئُ مِنْطَقَةٌ بَرِيَّةٌ بِحُوَارِ الْبِحَارِ وَالْمُحِيطَاتِ.
- ٥- الْأَنْفُسُ عُضُوُ التَّنَفُّسِ وَالشَّمْ.
- ٦- الْخُفَافُ طَائِرٌ مِنَ الْبَوْنَاتِ.

الَّتَّمْرِينُ الثَّانِي: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَّةِ. «كَلِمَاتٍ زَائِدَتِانِ»

- ١- اِشْتَرَى أَبِي لِأَخْتِي الصَّغِيرَةِ مِنْ دَهَبٍ.
- ٢- كَانَ كُلُّ طَالِبٍ يَابَعُ بِمَهَارَةٍ بِالْغَةِ.
- ٣- قَالَ الطُّلَّابُ: السَّنَةُ السَّادِسَةُ عَشْرَةً مِنَ الْعُمُرِ.
- ٤- عَصَفَتْ رِياحٌ شَدِيدَةٌ وَحَدَثَ فِي مَاءِ الْمُحِيطِ.
- ٥- أَنْصَحُكَ بِقِرَاءَةِ كِتَابٍ حَوْلَ طُرُقِ تَقوِيَّةِ ؛ لِأَنَّكَ كَثِيرُ النَّسِيَانِ.
- ٦- لَدَيْنَا زَمِيلٌ ذَكِيٌّ جِدًا مِنَ الصَّفِّ الْأَوَّلِ إِلَى الصَّفِّ الْثَالِثِ.

الَّتِمْرِينُ التَّالِثُ: تَرِجمَ الْأَيَتَيْنِ وَالْأَحَادِيثَ، ثُمَّ ضَعْ خَطًّا تَحْتَ الْجَارِ وَالْمَجْرُورِ.

١- ﴿وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ الثَّمَل : ١٩

٢- ﴿وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ آلِ عِمَرَانَ: ١٤٧

٣- أَدْبُ الْمَرءِ حَيْرٌ مِّنْ ذَهِبِهِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- عَلَيْكَ بِذِكْرِ اللَّهِ فَإِنَّهُ نُورُ الْقُلُوبِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

٥- جَمَالُ الْعِلْمِ نَسْرُهُ وَتَمَرُّهُ الْعَمَلُ بِهِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

الْتَّمْرِينُ الرَّابِعُ : عَيْنُ الْكَلِمَاتِ الْمُتَرَادِفَةِ وَ الْمُتَضَادَّةِ .

ساحل	بعُدَّ	ضوء	أَقْلَ	كبار	بكى	أَرْسَلَ	شاطئ	صغار	بعَثَّ
ستَرَ	إِسْتَلَمَ	كَتَمَ	فَجَاهَّ	دَفَعَ	قَرُبَ	بَغْتَةً	أَكْثَرَ	ظَلَامٌ	ضَحِكَ

=

=

=

=

≠

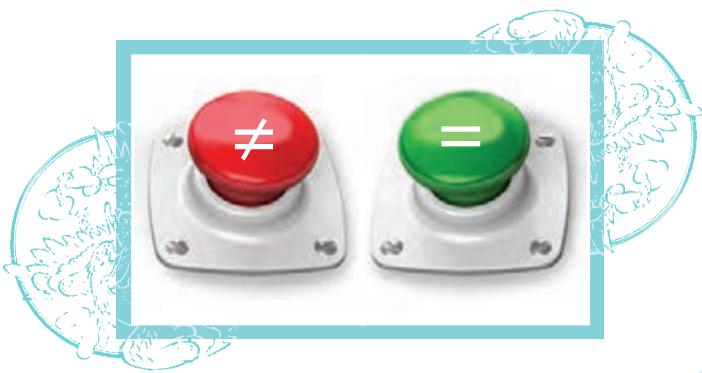
≠

≠

≠

≠

≠

الْتَّمْرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِمْ كَلِمَاتِ الْجَدَوْلِ الْمُتَقَاطِعِ، ثُمَّ اكْتُبْ رَمَزَهُ. (كَلِمَاتَانِ زَائِدَتَانِ)

يَبْلُغُنَ / صِحَّار / ذَاكِرَة / عَفَا / بَكَى / مُنْقِذ / مَرَق / أَوْصَل / صَفَرُوا / غَنِيَّتُم / سَمْع / طُيُور / حَادَّة / دَوْر / لَبُونَة / كَذِيلَك / جَمَارِك / زُيُوت / سَمَيْنَا / ظَاهِرَة / أَمْطَرَ / حَمِيم / ثَلْوج / سِوار / رَائِع

رمز ↓

						کوچک‌ها (۱)
						این‌طور (۲)
						تیز (۳)
						پدیده (۴)
						سوت زندن (۵)
						روغن‌ها (۶)
						نقش (۷)
						شنوایی (۸)
						جالب (۹)
						نجات‌دهنده (۱۰)
						نامیدیم (۱۱)
						دستبند (۱۲)
						گرم و صمیمی (۱۳)
						برف‌ها (۱۴)
						حافظه (۱۵)
						پستاندار (۱۶)
						پرندگان (۱۷)
						رسانید (۱۸)
						باران بارید (۱۹)
						بخشید (۲۰)
						می‌رسند (۲۱)
						ترانه خواندید (۲۲)
						گریه کرد (۲۳)

قالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: تَرْجِمُ الْآيَةَ وَالْأَحَادِيثَ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَحَلَّ الْعَرَابِيًّا لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

١- ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾ النَّبِيُّ : ٤٠

٢- مُجَالَسَةُ الْعُلَمَاءِ عِبَادَةٌ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣- حُسْنُ السُّؤالِ نِصْفُ الْعِلْمِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- الْعَالَمُ بِلَا عَمَلٍ كَالشَّجَرِ بِلَا ثَمَرٍ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٥- إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ:

صَدَقَةٌ جَارِيَّةٌ، أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

١- تُرَابٌ: خاک

عَيْنٌ فِي الْآيَةِ الشَّرِيفَةِ تَرْجِمَةً مَا تَحْتَهُ حَطُّ.

۱- ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ...﴾

پوردگار، به من دانش ببخش و مرا به درستکاران پیوند بد؛

۲- ﴿وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ...﴾

و مرا از وارثان بهشت پرنعمت قرار بد؛

۳- ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبَعَثُونَ﴾

و روزی که [مردم] برانگیخته می‌شوند، رسایم مکن؛

۴- ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ آلشَّعَراءَ: ۸۳، ۸۵، ۸۷، ۸۸

روزی که نه دارایی و نه فرزندان سود نمی‌رسانند؛

۵- ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ آلْمَائِدَة: ۴۸

در کارهای خیر از هم پیشی بگیرید.

۶- ﴿وَلَا تَقُولوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْياءٌ وَلَكِنْ لَا

تَشْعُرونَ﴾ آلْبَقَرَة: ۱۵۴

و به کسانی که در راه خدا کشته می‌شوند، مرده نگویید،

بلکه زنده‌اند ولی شما نمی‌دانید.

الْبَحْثُ الْعِلْمِيُّ

إِيَّاهُ عَنْ آيَاتٍ أَوْ أَحَادِيثٍ أَوْ أَمْثَالٍ لَهَا مُعَادِلٌ فِي الْأَدَبِ الْفَارَسِيِّ، كَالْأَمْثَالَةِ التَّالِيَةِ.

﴿ وَ مَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾ الْبَقَرَةَ: ١١٠

برگ عیشی به گور خویش فرست کس نیارد ز پس، تو پیش فرست (سعید شیرازی)

﴿ وَ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَ أَصْلَحَ فَأُجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ﴾ الْشَّوْرَى: ٤٠

بلی صامت سزای جنگ، جنگ است گلوخ انداز را پاداش سنگ است (صامت بروجردی)

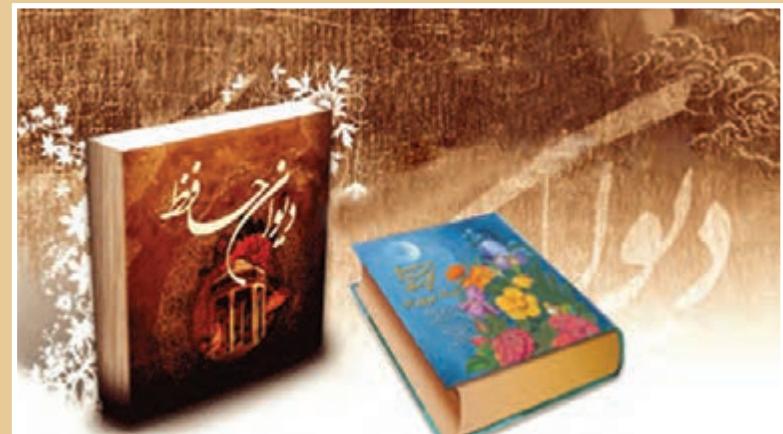
﴿ فَإِذَا عَزَّمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ﴾ آلِ عِمَرَانَ: ١٥٩

گفت پیغمبر به آواز بلند با توکل زانوی اشتر ببند (مولوی)

آلدرُسُ الثَّامِنُ

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ :

جَمَالُ الْمَرْءِ فَصَاحَةُ لِسَانِهِ.

زیبایی آدمی شیوایی گفتارش است.

صِناعَةُ التَّلْمِيعِ^١ فِي الْأَدَبِ الْفَارِسِيِّ

إِنَّ اللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ لُغَةُ الْقُرْآنِ وَالْأَحَادِيثِ وَالْأَدْعِيَّةِ فَقَدْ اسْتَفَادَ مِنْهَا الشُّعُرَاءُ الْإِيرَانِيُّونَ وَأَنْشَدُوا بَعْضَهُمُ أَبْيَاتًا مَمْزُوجَةً بِالْعَرَبِيَّةِ وَالْفَارِسِيَّةِ وَسَمَوْهَا بِالْمُلْمَعِ؛ لِكَثِيرٍ مِنَ الشُّعُرَاءِ الْإِيرَانِيِّينَ مُلْمَعًا، مِنْهُمْ حَافِظُ الشِّيرازِيُّ وَسَعْدِيُّ الشِّيرازِيُّ وَجَلَالُ الدِّينِ الْمُعْرُوفُ بِالْمَوْلَوِيِّ.

مُلْمَعُ حَافِظِ الشِّيرازِيِّ لِسانِ الْعَيْبِ

إِنِّي رَأَيْتُ دَهْرًا مِنْ هَجْرِ الْقِيَامَه
لَيَسْتُ دُمُوعُ عَيْني هُذِي لَنَا الْعَالَمَه^٣
مَنْ حَرَبَ الْمُحَرَّبَ حَلَّتْ بِهِ النَّدَامَه
فِي بُعْدِهَا عَذَابٌ فِي قُرْبِهَا السَّلَامَه
وَاللَّهُ مَا رَأَيْنَا حُبًّا بِلا مَلَامَه
حَتَّى يَذُوقَ مِنْهُ كَأسًا مِنَ الْكَرَامَه^٤

از خون دل نوشتم نزدیک دوست نامه
دارم من از فِراقش در دیده صد علامت
هر چند کازمودم از وی نبود سودم
پرسیدم از طبیبی احوالِ دوست گفتا
گفتم ملامت آید گِرد دوست گردم
حافظ چو طالب آمد جامی به جان شیرین

- ١- تلمیع: درخشنان کردن، مُلْمَع: درخشنان (گونه‌ای شعر که بخشی به فارسی و بخشی به زبانی دیگر است. این آرایه را تلمیع می‌گویند).
- ٢- تلمیع: درخشنان کردن، مُلْمَع: درخشنان (گونه‌ای شعر که بخشی به فارسی و بخشی به زبانی دیگر است. این آرایه را تلمیع می‌گویند).
- ٣- آیا این اشک‌های چشم برای ما نشانه نیست؟
- ٤- حافظ همانند خواستاری آمد که جان شیرین بدهد و جامی بستاند، تا از آن جامی از کرامت بچشد.

مُلْمَعُ سَعْدِيُّ الشِّيرازِيُّ

تو قدرِ آب چه دانی که در کنارِ فراتی
وَ إِنْ هَجَرْتَ سَواءً عَشَيْتِي وَ غَدَاتِي
مضی الزَّمَانُ وَ قَلْبِي يَقُولُ إِنَّكَ آتِي
اگر گلی به حقیقت **عَجِين** آب حیاتی
وَ قَدْ تُفَتَّشُ عَيْنُ الْحَيَاةِ فِي الظُّلُمَاتِ
جواب تلخ **بَدِيع** است از آن دهان نباتی
وَجَدْتَ رَائِحَةَ الْوُدُّ إِنْ شَمْتَ رُفَاتِي^۱
محامد تو چه گویم که ماورای صفاتی
که هم کمند بلایی و هم کلید نجاتی
أَحِبَّتِي هَجَرُونِي گَمَا تَشَاءُ عُدَاتِي
وَ إِنْ شَكُوتُ إِلَى الطَّيْرِ نُحْنَ فِي الْوَكَنَاتِ^۲

سَلِ الْمَصَانِعَ رَكْبَاتِهِمْ فِي الْفَلَوَاتِ^۳
شبم به روی توروزست و دیده ام به توروشن
اگرچه دیر بماندم امید برنگرفتم
من آدمی به جمالت نه دیدم و نه شنیدم
شبان تیره امیدم به صبح روی توباشد
فَكَمْ تُمَرِّ عَيْشِي وَأَنَّتَ حَامِلُ شَهْدِ
نه پنج روزه عمرست عشق روی تو ما را
وَصَفْتُ كُلَّ مَلِيجٍ كَمَا تُحِبُّ وَ تَرْضِي
آخافِ منکَ وَ أَرْجُو وَ أَسْتَغْيِثُ وَ أَدْنُو
ز چشم دوست فتادم به کامه دل دشمن
فراقنامه سعدی عجب که در تو نگیرد

-
- ۱- از اینبارهای آب درباره سوارانی که در بیابان‌ها تشنه‌اند بپرس. مصانع آبگیرهایی بودند که مزه گوارایی نداشتند، ولی برای تشنگان بیابان نعمتی بزرگ بوده است.
 - ۲- اگر خاک قبرم را ببویی، بوی عشق را می‌یابی.
 - ۳- و اگر به پرندگان شکایت برم، در لانه‌ها شیون کنند.

آزموده	مُجَرَّبٌ	(إِسْأَلُ)	بپرس (اسأل)	سَلْ	آینده، درحال آمدن	آتی، آتٍ
ستایش‌ها	مَحَامِدٌ	خواست	شاء	كمک خواست	استغاثة	
تلخ کرد	مَرَّ	شکایت کردم «إِنْ شَكُوتُ: أَگر شَكَىْتَ كَنْمٍ»	شَكُوتٌ	نو (برای نخستین بار)		بدیع
آب انبارهای بیابان	مَصَانِعٌ	بویید «شَمَّمْتَ: بوییدی»	شَمٌ		دوری	بعد
با نمک	مَلِحٌ	خمیر	عَجِينٌ	آزمایش کرد		جرَبٌ
درآمیخته	مَمْزُوجٌ	دشمنان «مفرد: عادی»	عُدَاةٌ	فروود آمد		حلٌّ
شیون کردن → ناخ	نُحْنَ	آغاز شب	عَشِيَّةٌ	چشید		ذاقٌ
عشق	وُدٌّ	آغاز روز	غَدَةٌ	نزدیک شد		دَنَا
وصف کرد	وَصَفَ	بیابان‌ها «مفرد: فَلَاهٌ»	فَلَوَاتٌ	امید داشت		رجا
لانه‌ها «مفرد: وُكْتَةٌ»	وُكَنَاتٌ	گاهی جست وجو می‌شود	قَدْ تُفَتَّشُ	راضی شد		رَضِيَّ
تشنه و سرگردان شد	هَامٌ	نzdیکی	قُرْبٌ	استخوان پوسیده		رُفاتٌ
جدایی گزید، جدا شد	هَجَرَ	جام، لیوان	كَأسٌ	کاروان شتر یا اسب سواران		رَكْبٌ

عَيْنِ الصَّحِيحَ وَ الْخَطَأً حَسَبَ نَصَّ الدَّرْسِ.

١- لَيْسَ لِحَافِظٍ وَ سَعْدِيٌّ مُلَمَّعَاتٌ جَمِيلَةٌ.

٢- يَرِيْ حَافِظُ الدَّهْرَ مِنْ هَجَرِ حَبِيْبِهِ كَالْقِيَامَةِ.

٣- يَرِيْ حَافِظُ فِي بُعْدِ حَبِيْبِهِ رَاحَةً وَ فِي قُرِيْبِهِ عَذَابًاً.

٤- يَرِيْ سَعْدِيُّ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ سَوَاءً مِنْ هَجَرِ حَبِيْبِهِ.

٥- قَالَ سَعْدِيُّ: «مَضَى الزَّمَانُ وَ قَلْبِي يَقُولُ إِنَّكَ لَا تَأْتِي.»

اعلموا

اسم الفاعل و اسم المفعول و اسم المبالغة

در دستور زبان فارسی به اسم فاعل، صفت فاعلی و به اسم مفعول، صفت مفعولی می‌گویند.

اسم فاعل به معنای «انجام دهنده یا دارنده حالت» و اسم مفعول به معنای «انجام شده» است.

اسم فاعل و اسم مفعول دو گروه‌اند:

گروه اول بر وزن «فَاعِل» و «مَفْعُول» هستند که در سال گذشته با آنها آشنا شده بودید.

ماضی	اسم فاعل	صفت فاعلی	اسم مفعول	صفت مفعولی
صَنَعَ	صَانِع	سازنده	مَصْنَوع	ساخته شده
خَلَقَ	خَالِق	آفریننده	مَخْلُوق	آفریده شده
عَبَدَ	عَابِد	پرستنده	مَعْبُود	پرستیده شده

اکنون با گروه دوم آشنا شوید.

مضارع	اسم فاعل	صفت فاعلی	اسم مفعول	صفت مفعولی
يُشَاهِدُ	مُشَاهِد	بیننده	مُشَاهَد	دیده شده
يُقَلِّدُ	مُقْلَد	تقلید کننده	مُقْلَد	تقلید شده
يُرْسِلُ	مُرْسِل	فرستنده	مُرْسَل	فرستاده شده
يُنَتَّظِرُ	مُنَتَّظِر	انتظار کشنده	مُنْتَظَر	مورد انتظار
يَتَعَلَّمُ	مُتَعَلَّم	یادگیرنده	مُتَعَلِّم	یاد گرفته شده
يَسْتَخْرُجُ	مُسْتَخْرِج	بیرون آورنده	مُسْتَخْرَج	بیرون آورده شده
يَتَهَاجِمُ	مُتَهَاجِم	حمله کننده	-	-
يَنْكَسِرُ	مُنْكَسِر	شکننده	-	-

با دقّت در دو جدول داده شده فرق اسم فاعل و اسم مفعول را بیابید.

گروه اول: فعلهایی بود که سوم شخص مفرد ماضی آنها سه حرف بود و اسم فاعل و مفعولشان بر وزن فاعل و مفعول بود.

گروه دوم: فعلهایی است که سوم شخص مفرد ماضی آنها بیشتر از سه حرف بود و اسم فاعل و مفعولشان با حرف «مُ» شروع می‌شود. یک حرف مانده به آخر در اسم فاعل کسره و در اسم مفعول فتحه دارد.

(اسم فاعل : مُ ... — ...) ، (اسم مفعول : مُ ... — ...)

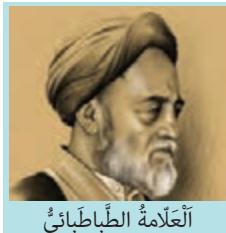
اِخْتَرْ نَفْسَكَ: تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةَ وَ الدُّعَاءَ، ثُمَّ عَيْنِ اسْمَ الْفَاعِلِ وَ اسْمَ الْمَفْعُولِ.

الْكَلِمَةُ	الْتَّرْجَمَةُ	اسْمُ الْفَاعِلِ	اسْمُ الْمَفْعُولِ
يُعَلَّمُ : ياد می‌دهد	مُعَلَّمٌ		
يَعْلَمُ : می‌داند	عَالِمٌ		
إِقْرَاحٌ : پیشنهاد کرد	مُقْتَرِحٌ		
يُجَهَّزُ : آماده می‌کند	مُجَهَّزٌ		
ضَرَبَ : زد	مَضْرُوبٌ		
يَتَعَلَّمُ : ياد می‌گیرد	مُتَعَلَّمٌ		

يا صانع گل مَصْنُوع يا خالق گل مَخْلوق يا رازق گل مَرْزُوق يا مالِك گل مَمْلُوك.^۱
من دُعَاءِ الْجَوْشِنِ الْكَبِيرِ

۱- يا مالِك گل مَمْلُوك: اي دارنده هر داشته

اسم مبالغه بر بسياري صفت يا انجام دادن کار دلالت دارد و بر وزن «فعال» و «فعالة» است؛ مانند:

عَلَّامَة (بسیار دانا)؛ فَهَامَة (بسیار فهمیده)؛

صَبَّار (بسیار بُردبار)؛

غَفَّار (بسیار آمرزنده)؛ گَذَاب (بسیار دروغگو)؛

رَزِّاق (بسیار روزی دهنده)؛ خَلَاق (بسیار آفریننده)

گاهی وزن «فعال» و «فعالة» بر اسم شغل دلالت می‌کند؛ مانند:

خَبَاز (نانوا)؛ حَدَّاد (آهنگر)

گاهی نیز بر اسم ابزار، وسیله یا دستگاه دلالت می‌کند؛ مانند:

فَتَّاحَة (در بازکن)؛ نَظَارَة (عینک)؛ سَيَارَة (خودرو)؛

ثَلَاجَة (یخچال)

إِخْتِرْ نَفْسَكَ: لِلتَّرْجِمَةِ.

﴿عَلَامُ الْغُيُوب﴾: ﴿أَمَارَةٌ بِالسَّوْء﴾:

﴿سَاحِرٌ كَذَابٌ﴾: ﴿الْحَلَاقُ الْعَلِيمُ﴾:

﴿الطَّيَّارُ الْإِيرَانِيُّ﴾: ﴿حَمَالَةُ الْحَطَبِ﴾:

﴿الْهَاتِفُ الْجَوَالُ﴾: ﴿لِكُلِّ صَبَّار﴾:

﴿فَتَّاحَةُ الزُّجَاجَةِ﴾: ﴿رَسَامُ الصُّورِ﴾:

در گروه‌های دو نفره شبیه گفت‌وگوی زیر را اجرا کنید.

حوارٌ

(شِرَاءُ شَرِيحةً الْهَاتِفِ الْجَوَالِ)

مُوَظَّفُ الاتِّصالاتِ

تَفَضُّلِي، وَ هَلْ تُرِيدِينَ بِطاقةَ الشَّحْنِ؟^۲

تَسْتَطِيعِينَ أَنْ تَسْخَنِي رَصِيدَ جَوَالِكَ عَبْرَ الإِنْتِرْنِتِ.

الرَّازِيرَةُ

رَجَاءً، أَعِنِّي شَرِيحةً الْجَوَالِ.

نَعَمْ؛ مِنْ فَضْلِكَ أَعِنِّي بِطاقةً يُمْبَلَغُ خَمْسَةٍ وَ عِشْرِينَ رِيَالًا.

تَشَرَّى الرَّازِيرَةُ شَرِيحةً الْجَوَالِ وَ بِطاقةَ الشَّحْنِ وَ تَضَعُ الشَّرِيحةُ فِي جَوَالِهَا وَ تُرِيدُ أَنْ تَتَّصِلَ وَ لَكِنْ لَا يَعْمَلُ الشَّحْنُ، فَتَذَهَّبُ عِنْدَ مُوَظَّفِ الاتِّصالاتِ وَ تَقُولُ لَهُ:

أَعِنِّي بِطاقةً مِنْ فَضْلِكِ.

سَامِحِينِي؛ أَنْتِ عَلَى الْحَقِّ^۶. أُبَدِّلُ^۷ لَكِ بِطاقةً.

عَفْوًا، فِي بِطاقةِ الشَّحْنِ إِشْكَالٌ.

- ۱- شَرِيحة: سِيمَ كَارَت ۲- اِتِّصالات: مَخَابِرات ۳- شَحْن: شَارِذُ كَرْدَن ۴- رَصِيد: شَارِذ ۵- سَامِحِينِي: مَرَا بِبَخْش ۶- أَنْتِ عَلَى الْحَقِّ: حَقُّ بِإِتْوَسْت ۷- أُبَدِّلُ: عَوْضُ مَنْ كَم

الَّتَّمَرِينُ الْأَوَّلُ: عَيْنِ الْجُمْلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ وَالْوَاقِعِ.

١- الْكَاسُ زُجَاجَهُ يُشَرِّبُ مِنْهَا الْمَاءُ أَوِ الشَّايُ أَوِ الْقَهْوَهُ.

٢- يُمْكِنُ شِرَاءُ الشَّرِيحَةِ مِنْ إِدَارَةِ الاتِّصالَاتِ.

٣- الْرَّاسِبُ هُوَ الَّذِي مَا نَجَحَ فِي الامْتِحَانَاتِ.

٤- غُصُونُ الْأَشْجَارِ فِي الرَّبِيعِ بَدِيعَةٌ جَمِيلَةٌ.

٥- يُصْنَعُ الْخُبْزُ مِنَ الْعَجَينِ.

الَّتَّمَرِينُ الثَّانِي: ضَعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ. «كَلِمَاتٍ زَائِدَاتٍ»

الفَلَوَاتِ / بَعْدِ / وُدُّ / مَصَانِعُ / بَدْلٌ / فَتَّشَ / اللَّيلِ / يَرْضِي

١- الْغَدَاهُ بِدِيَاهُ النَّهَارِ وَالْعَشِيَّهُ بِدِيَاهُ

٢- رَأَيْنَا الشَّاطِئَ عَنْ عَبْرَ الطَّرِيقِ.

٣- رَجَاءً هَذَا الْقَمِيص؛ لِأَنَّهُ قَصِيرٌ.

٤- فِي لا تَعِيشُ نَبَاتاتٌ كَثِيرَهُ.

٥- الْشُّرطِيُّ حَقَائِبِ الْمُسَافِرِينَ.

٦- أَخِي قَانِعُ، بِطَعَامٍ قَلِيلٍ.

آلَّتَمْرِينُ الثَّالِثُ: تَرْجِمُ التَّرَاكِيبَ التَّالِيَّةَ، ثُمَّ عَيْنِ اسْمَ الْفَاعِلِ وَ اسْمَ الْمَفْعُولِ وَ اسْمَ الْمُبَالَغَةِ.

يَا سَتَارَ الْعُيُوبِ: يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ:

يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ: يَا غَفَارَ الدُّنُوبِ:

يَا غَافِرَ الْخَطَايَا: يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ:

يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ: يَا سَاطِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ:

يَا مَنْ بَأْبُهٖ مَفْتُوحٌ لِلْطَّالِبِينَ: يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ:

آلَّتَمْرِينُ الرَّابِعُ: ضُعْ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدِ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَائِدَةٌ».

١- الْرَّكْبُ ○ اِبْتِعَادُ الصَّدِيقِ عَنْ صَدِيقِهِ أَوِ الرَّوْجُ عَنْ زَوْجِهِ.

٢- الْكَرَامَةُ ○ هُوَ الَّذِي لَهُ حَرَكَاتٌ جَمِيلَةٌ وَ كَلَامٌ جَمِيلٌ.

٣- الْوُكْنَةُ ○ زِينَةٌ مِنَ الْذَّهَبِ أَوِ الْفِضَّةِ فِي يَدِ الْمَرْأَةِ.

٤- الْهَجْرُ ○ شَرْفٌ وَ عَظَمَةٌ وَ عِزَّةُ النَّفْسِ.

٥- الْسَّوَارُ ○ بَيْتُ الطِّيُورِ.

٦- الْمَلِيجُ

النَّمَرِينُ الْخَامِسُ: تَرْجِمَ الْأَحَادِيثُ ثُمَّ عَيْنِ الْمَطْلُوبَ مِنَكَ

١- مَنْ قَالَ أَنَا عَالَمٌ فَهُوَ جَاهِلٌ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

(إِسْمَ الْفَاعِلِ)

٢- سَيِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ فِي السَّفَرِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

(الْجَارُ وَ الْمَجْرُورُ)

٣- عَالَمٌ يُنْتَفَعُ بِعِلْمِهِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

(الْفِعْلُ الْمَجْهُولُ، وَ الْمُضَافُ إِلَيْهِ)

٤- الْجَلِيسُ الصَّالِحُ خَيْرٌ مِنَ الْوَحْدَةِ، وَ الْوَحْدَةُ خَيْرٌ مِنْ جَلِيسِ السَّوءِ.

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

(الْمُبْتَدَأُ وَ الْخَبَرُ)

٥- كَاتِمُ الْعِلْمِ، يَلْعُنُهُ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْحَوْتُ فِي الْبَحْرِ، وَ الطَّيْرُ فِي السَّمَاءِ.

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

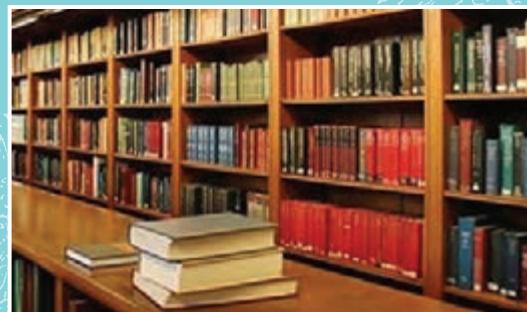
(إِسْمَ الْفَاعِلِ، وَ الْجَارُ وَ الْمَجْرُورُ)

الْتَّمْرِينُ السَّادِسُ: تَرْجِمُ الْأَيَةَ وَالْأَحَادِيثَ، ثُمَّ عَيْنِ الْمَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِلْكَلِمَاتِ الْمُلَوَّنَةِ.

١- ﴿لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا اللَّهُ﴾ التَّمْلِ : ٦٥

٢- الْسُّكُوتُ ذَهَبٌ وَالْكَلَامُ فِضَّةٌ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٣- الْكُتُبُ بَسَاتِينُ الْعِلْمَاءِ. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

٤- ثَمَرَةُ الْعُقْلِ مُدَارَةُ النَّاسِ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

٥- زَكَاةُ الْعِلْمِ نَشْرُهُ. أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

كَمِلُ الْفَرَاغَاتِ فِي التَّرْجِمَةِ الْفَارِسِيَّةِ.

مِنْ صِفَاتِ الْمُؤْمِنِينَ

١- ﴿وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾

و کسانی که از گناهان بزرگ و کارهای زشت ، و هنگامی که می بخشنایند.

٢- ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقامُوا الصَّلَاةَ﴾
و کسانی که [خواسته] را برآورده و برپا داشتهند؛

٣- ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْتَهُمْ﴾
و در میان آنها مشورت هست؛

٤- ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنِفِقُونَ﴾
واز آنچه به روزی دادیم انفاق می کنند.

٥- ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾
هرگاه به آنان ستم شود، یاری می جویند؛

٦- ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا﴾
و سزای بدی، بدی است؛

٧- ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾
پس درگذرد و اصلاح کند، پاداش او بر [عهد] خداست؛

٨- ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾
زیرا او ستمگران را آشوری: ۳۷ إلی ۴۰

أَيُّهَا الرِّمَلَاءُ :
إِلَى اللِّقَاءِ ،
نَنْتَظِرُكُمْ فِي الصَّفِ الْحَادِي عَشَرَ :
حَفِظَكُمُ اللَّهُ :
فِي أَمَانِ اللَّهِ :
مَعَ السَّلَامَةِ .

